

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 27th January 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. Manickavelu) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Pharmacy Graduates

* a 30. Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) whether any compulsory Industrial Training is being given to Pharmacy Graduates in the State as in Gujarat, Rajasthan, Andhra Pradesh, etc. ;

(b) whether any stipend is being given by the Government of India for every candidate undergoing such training ;

(c) whether the State Government is utilising this grant ; and

(d) if so, the details thereof ?

மருந்தாக்கக் கலைப் பட்டதாரிகள்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குஜராத், ராஜஸ்தான், ஆந்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ளதைப் போல இம் மாநிலத்தில் மருந்தாக்கக் கலைப் பட்டதாரிகளுக்கு கட்டாயத் தொழிற் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறதா ?

(இ) அத்தகைய பயிற்சி பெற்று வரும் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் இந்திய அரசு பயிற்சி உதவிப் பணம் அளித்து வருகிறதா ?

(உ) இந்த மானியத்தை மாநில அரசு பயன்படுத்தி வருகிறதா ?

(எ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) (உ) & (எ)—இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மருந்தாக்கத் துறையில் படிக்கிற மாணவர்கள் பலர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிற முயற்சியில் அரசு ஈடுபடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மருந்தாக்கத் துறையில் தேர்வு பெறுகின்ற மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரும் முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. எந்தெந்தக் காலத்தில் எப்படி அதை ஏற்படுத்தித் தருவது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

a Postponed from the list of questions for 23rd January 1970.

[27th January 1970

Headmasters of former District Board Schools.

* a 31. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) whether separate lists for male teachers and female teachers are adopted for giving promotion to the posts of Headmasters in the former District Board High Schools in Ramanathapuram District ; and

(b) whether seniority, which is considered essential for promotions has not been affected by the adoption of the above procedure ?

முன்னாள் கழக உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள்

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள முன்னாள் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் ஆண்களுக்கு தனி பட்டியலும், பெண்களுக்கு தனி பட்டியலும் பின்பற்றப்படுகிறதா ?

(இ) இம் முறை பின்பற்றப்படுவதால் பதவி உயர்விற்கு முக்கியமாகக் கருதப்படும் முது நிலை (Seniority) பாதிக்கப்படவில்லையா ?

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆண்கள், பெண்கள் பள்ளிகளுக்கான தனித்தனிப் பணி முதுநிலைப் பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, பணி முதுநிலை வரிசைப்படி பி.டி. உதவியாளர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படுவதால் பணி முதுநிலை வரிசை பாதிக்கப்படாது. பதவி உயர்வுக்கென பொதுவான பணி முதுநிலைப் பட்டியல் எதுவும் வைத்து வரப்படுவதில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, ஆண்கள் பள்ளிகளில் சில பெண்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தத் தலைமையாசிரியை தவிர அந்தப் பள்ளியில் மாணவர்களோ, ஆசிரியர்களோ பெண்களே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு தலைமையாசிரியையாக அனுப்பிவிட்டால், அந்த இடத்தில் ஒரு ஆண் தலைமையாசிரியராக உயருவதற்கு இடமிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருக்கின்ற பெண் ஆசிரியர்கள் தலைமையாசிரியையாக ஆகலாம். ஆனால் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஆண் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில்லை. அவர்கள் தலைமையாசிரியராக அங்கே ஆக முடியாது. ஆகையால் இந்தப் பட்டியலில் இருந்து வருகிற காரணத்தால்: இவர்களுடைய பட்டியல் தனியாக வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. மேற்கொண்டு ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பெண்கள் ஆண்கள் இருபாலாரும் சேர்க்கப்படுகிற முதுநிலை இருக்குமானால், குறைந்த அளவு ஒரு பெண் ஆசிரியையாவது, அது கல்லூரியாக இருந்தாலும், உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும், இருக்க வேண்டுமென்று நியதி இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உயர்வு வரும் போது உரிய உயர்வு கொடுக்கத் தனித்தனியாக வைக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக ஒரே பட்டியல் வைக்கவேண்டுமென்று இருந்தால், கீழே ஜனியராக இருக்கும் பெண் ஆசிரியையை தலைமையாசிரியையாக உயர்த்த வேண்டி வரும். அப்படி வந்தால், மேலே இருக்கிறவர்களுக்கு பேப்பர் போஸ்டிங் கொடுத்து விட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுப்பதா என்ற பிரச்சனை வரும். பெண் ஆசிரியைகளை ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் நியமிக்கலாமா என்று வரும்போது, சில இடங்களில் அவர்கள் தேவைப்படும்போது சனிப்பட்டியலும் தேவைப்படுகிறது. பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் உரிய காலத்தில் தலைமையாசிரியைகள் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

a Postponed from the list of questions for 23rd January 1970.

27th January 1970]

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருக்கிற பெண் தலைமையாசிரியை பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்பும் தெரிவித்தால், அதை நிறைவேற்ற வழிவகை செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அப்படிக் கொண்டு வரும்போது, பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணி புரிகிற பெண் ஆசிரியைகள் தான் தடுக்கக்கூடும். தங்களுக்குள்ள வாய்ப்பை அங்கிருந்து வந்தவர் கெடுக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆகையால் இதில் உள்ள சங்கடங்கள் ஆராயப்படவேண்டியிருக்கிறது.

Teacher-pupil ratio

* 32. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN AND THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the Government are aware of the fact that it is not possible to impart education of a good standard, since the teacher-pupil ratio in most of the educational institutions in Tamil Nadu is very high ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

ஆசிரியர்-மாணவர் வீதாசாரம்

திரு. வி. தங்க பாண்டியன் and திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) தமிழ் நாட்டின் அநேக கல்வி நிலையங்களில் ஆசிரியர்-மாணவர் வீதாசாரம் மிக அதிகமாயிருப்பதால் தரமான கல்வி போதிக்க முடியவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியவருமா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) தற்பொழுது நடைமுறையில் இருந்து வரும் ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதத்தின் காரணமாகக் கல்வித் தரம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கல்வி நிலையங்களிலிருந்தோ, பள்ளிக் கல்வித் துறை ஆய்வு அலுவலர்களிடமிருந்தோ பள்ளிக் கல்வித் துறை இயக்குநருக்கு முறையீடுகள் எவையும் வரவில்லை.

(இ) எழாது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சியில் நடந்த ஒரு மகாநாட்டில் இந்த ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் விகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவ்வளவாகக் குறைக்க இயலாது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். 1:55 என்ற விகிதத்தையாவது இனிமேல் வரக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு அமுலாக்க வேண்டுமென்றும் அதனால் இப்போதிருக்கிற ஆசிரியர்கள் யாரையும் வெளியே அனுப்பக் கூடாது என்றும் அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, விகிதாச்சார முறை நாம் கணக்கெடுக்கிறபடி இல்லாமல், ஓரளவு மாணவர்கள் விகிதம் அதிகமாகும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்று கேட்டால், ஒதுக்கப்படுகிற நிதிநிலையை ஒட்டி, ஓரளவு ஆசிரியர்கள் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும் நிலையில் தான் விகிதாசாரம் அமைகிறது. இருக்கிற ஆசிரியர்களை வெளியே அனுப்பாமல், ஏற்றுக் கொள்ளும் வழிவகைகளை அரசு காணும்.

[27th January 1970]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், கல்வியின் தரம் குறைந்து விட்டதா என்பதைப் பற்றி ஆசிரியர்களிடமிருந்தோ, டி.பி.ஐயிடமிருந்தோ முறையீடுகள் ஏதும் வரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் இதன் காரணமாக கல்வியின் தரம் குறைகிறது என்று சொல்வதற்கு தைரியம் வருமா? அதனால் அவர்கள் மேல் குறைகாணப்படும் என்ற தர்ம சங்கடத்தில் ஒன்றுமே அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்காமல் இருந்து விடுகிறார்கள். அதனால் அரசாங்கம் அதை கவனிக்க வேண்டும். முன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது நிதி நிலையை அனுசரித்து இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க முடியாத சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்தார்கள். கல்வித் துறைக்குக் கிடைக்கும் நிதியைக் கல்வியின் தரம் வளரவும் ஆசிரியர்களின் தரத்தை உயர்த்த அவர்களுக்கு மறு பயிற்சி அளிக்கவும் முதல் இடம் தந்து அதற்குச் செல்விடவேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட முறையீடுகள் ஏதாவும் வரவில்லை. அங்காங்கு தீர்மானம் போடுகிறார்கள். பேசுகிறார்கள். கருதுகிறார்கள். முறையீடு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதை நாடே தெளிவாக உணர்கிறோம். மாணவர்கள் எண்ணிக்கை வளர வளர, ஆசிரியர்கள் பற்றாக் குறையாக ஆவதால் கற்பிப்பதிலும் கட்டுப்படுத்துவதிலும் அக்கரை குறைகிறது. வாய்ப்பு குறைகிறது. மாணவர்கள் விடுதலைக் குறைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும், நிதி நிலையைப் பாரக்கும்போது, அச்சமாக இருக்கிறது. 4,000 ஆசிரியர்களுக்கு கோரிக்கை வைத்தால் நிதி நிலையை ஒட்டி 2,500 ஆசிரியர்களைத் தான் இந்த ஆண்டு வைத்துக்கொள்ள முடியும். நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் வரவு செலவுத் திட்டமானது தேவையைப் பொறுத்த அமைவதில்லை. இருக்கின்ற நிதி நிலையை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதாகத் தான் இருக்கிறது. மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் இந்தப் பொருளாதார நிலை இருக்கிறது. கட்டிட வகையில் தான் குறைக்கலாம். அதனுடைய தேவை மற்றொரு பக்கத்தில் வருகிறது. பொதுவாக எல்லாவற்றையும் அனுசரித்து இந்த நிலைமையை சீர்திருத்தி இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. நிதித் துறையிலும் முதலமைச்சரிடமும் இது பற்றி விவாதித்ததில் அதிகமான ஆசிரியர்களை வெளியே அனுப்பாமல் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு டி. கே. சுப்பையா : குறைந்த பட்சம் மூன்றாவது வகுப்பு வரையில் படிக்கிற இளம் மாணவர்களுக்கு 25 பேர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதாச்சாரத்தில் வைத்தால் தான் நல்லது. அதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? ஐந்து வயதிற்கு மேற்பட்டு எட்டு வயது வரையில் உள்ள பிள்ளைகளை சரியாகக் கவனிக்காவிட்டால், அவர்களுக்குக் கல்வி வருவதில்லை. ஆசிரியர்கள் நேரடியாகக் கவனிக்க முடியாது. குறைந்த பட்சம் 25 : 1 என்ற வகையில் மூன்றாவது வகுப்பு வரையில் ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போது கிட்டத்தட்ட 1 முதல் 29 மாணவர்கள் வரும் வரையில் ஒரு ஆசிரியர் என்றும், 30 லிருந்து 55 வரையில் இரண்டு என்றும், 56-லிருந்து 75 வரையில் 3 என்றும், 76-லிருந்து 95 வரையில் நான்கு என்றும், 96 முதல் 115 வரையில் 5 என்றும் உள்ள அளவுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், பி.எ. போன்ற வகுப்புக்குக் கொண்டுள்ள கூட அதிகமாக முடியாது. 3-வது வகுப்பில் தான் அதிக எண்ணிக்கை ஆசிரியர்கள் வரும். அதிகமான ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் கட்டமே அதுதான். ஆனால் நிதிநிலை தான் நம்மைத் தாக்குகிறது.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நமது மாநிலத்திற்கு அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாச்சாரம் எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

27th January 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மற்றைய மாநில விகிதாசாரம் எப்படி இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஒன்று மட்டும் கூறுவேன். மற்ற மாநிலங்களை விட நம் மாநிலத்தில் செம்மையாக வைத்திருக்கிறோம். பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், செம்மையாக இருக்கிறது. 6 முதல் 11 வயது வரை கட்டாயக் கல்வி என்ற கொள்கையை நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு ஏற்றதும் படிப்படியாக முயற்சித்து இப்போது 94 சதம் மாணவர்களைக் கற்பிக்கிறோம். வேறு மாநிலங்களில் அவ்வளவு இல்லை. நம் விகிதாசார முறை, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் முறை ஆகியவற்றை மற்றவர்கள் பாராட்டுகிற அளவுக்கு நடத்துகிறோம். எப்படி நடத்துகிறீர்கள் என்று மற்றவர்கள் கேட்பதி லிருந்து பூரிப்பு அடையலாம், இதையொட்டி தற்போது திருப்தியடைய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. மேற்கொண்டும் முயற்சி எடுப்போம்.

Medical College, Madurai

*33. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that the Madurai Medical College hostel students suffered without water for bathing during July and August 1968 ;

(b) whether it is a fact that a letter has appeared in the ' Letters to the Editor ' column of the ' Hindu ' in this regard ;

(c) if so, whether the attention of the Government was drawn to that letter ; and

(d) if so, the action taken thereon ?.

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி விடுதியில் 1968 ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களில் மாணவர்கள் குளிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் அவதியுற்றனர் என்பது உண்மையா?

(இ) இது பற்றி “ஹிந்து” ஆங்கிலம் நாளிதழில் “ஆசிரியருக்குக் கடிதம்” என்ற தலைப்பில் குறையைத் தெரிவிக்கும் கடிதம் வந்தது சரியா?

(உ) ஆமெனில், இதனை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

(எ) அதன் மேல், எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) தகவல் இல்லை.

(உ) அண்டு (எ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Chingleput Medical College, Hospital

* 34. Q.—THIRU G. VASANTHA PAI : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state the reasons for the dearth of patients in the Chingleput Medical College Hospital ?

a.—Postponed from the list of questions for 23rd January 1970.

[27th January 1970]

செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை

திரு. ஜி. வசந்த பாய் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதன் காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்.—இந்த மருத்துவ மனையில் நோயாளிகளுக்குக் குறைவில்லை.

Allotment of seats in Medical College.

a* 35. Q.—THIRU M. AIYASWAMY: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:—

(a) whether a particular number of seats have been allotted to (1) foreign students and (2) students of other States in the selection of students to Medical College; and

(b) if so, the details thereof?

மருத்துவக் கல்லூரியில் இடங்களை ஒதுக்கல்

திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் தேர்வில் (1) அயல்நாட்டு மாணவர்கள் (2) பிற மாநில மாணவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ)—

	இடங்கள்.
அயல் நாட்டு மாணவர்கள்	4
கொழும்பு திட்ட மாணவர்கள்	2
ஈழ நாட்டு இந்தியருக்காக	1
மரீசியஸ் தமிழ்வழி மாணவர்	1
ஜம்மு காஷ்மீர்	2
பர்மிய அகதிகள்	2
நேபாள மாணவர்கள்	2
தமிழ்நாடு, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மாணவர்கள்	5
பிஜித்தீவுகள் தமிழ்வழி மாணவர்	1
யூனியன் பிரதேச மாணவர்	1
ஆக மொத்தம்	21

27th January 1970]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அங்கத்தினர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் இந்த வினாவை அனுப்பிய தேதியைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : 15—12—1969

திரு. எம். எத்திராஜா : தலைவர் அவர்களே, கடல் கடந்து சிங்கப்பூர், மலேசியா நாடுகளில் தமிழகத்திலிருந்து பெருவாரியான தமிழர்கள் தொழில் நிமித்தமாகவும் வியாபார நிமித்தமாகவும் சென்று குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு மலேயா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் மருத்துவத் துறையில் படித்து பட்டம் பெற இடம் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அப்படிப்பட்ட தமிழர்களின் குழந்தைகள் மருத்துவத் துறையில் படிப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அதிக இடங்களை வாங்கிக் கொடுக்க தமிழக அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே இடம் கொடுப்பது நாமே தவிர அவர்கள் அல்ல. 15 இடம் ஒதுக்கி, 15 ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்க இந்திய அரசு தயாராக இருக்கிறது. நாம் தான் இடங்களை ஒதுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மலேசியா, சிங்கப்பூர் மாணவர்களுக்கு 5 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேல் ஒதுக்கப்பட்டால், நம்முடைய மாணவர்களுக்கான இடம் குறையும் என்பதால், அந்த அளவுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : மலேயா, சிங்கப்பூர் தவிர மற்ற காமன்வெல்த் நாடுகளுக்கு நாம் ஏதாவது இடம் ஒதுக்குகிறோமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : முதலில் குறிப்பிட்ட அந்த நாடுகளுக்குத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி : அயல் நாட்டு அரசு நம்முடைய கலாசாலைகளுக்கு மானியம் வழங்குகிறதா? நேரடியாக மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : சில நாடுகளுக்கு அவர்களே தருகிறார்கள். நாம் தமிழகத்தில் 10 ஆண்டுக்காலம் தொடர்ந்து இருந்தவர்களுக்கு, இதைத் தாயகமாக்கக் கொண்டுவரக் கொடுக்க, ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோம். மற்றவர்கள் தாங்களே பணம் கொடுத்து படிக்கிறார்கள்.

திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி : எந்தெந்த ஊரிலிருந்து ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதற்கான விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : இந்த இடங்கள் ஒதுக்குவதில் மத்திய அரசுக்கு ஏதேனும் பங்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : பொதுவாக அயல்நாட்டு மாணவர்களுக்கு நான்கு இடங்கள் ஒதுக்குகிறார்கள். அமெரிக்கா, ரஷியா போன்ற நாடுகளாக இருந்தாலும், அதில் மத்திய அரசிற்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இருக்கிற இந்திய வம்சாவளியினருக்கு, இங்கே படிக்கிற மாணவர்களுக்கு இந்திய அரசு மானியம் ஒதுக்குகிறதா? அது சம்பந்தப்பட்ட மானியங்களில் தமிழக அரசுக்குத் தொடர்பு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அது பற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட வேண்டும். நான் முதலில் சொன்ன பதிலை யொட்டிச் சொல்கிறேன். இந்தக் கேள்வி முதலில் போடப்பட்டு, அது காலம் கடந்ததால் மறுபடியும் திரும்ப 15—12—1969-ல் போடப்பட்டிருக்கிறது.

[27th January 1970]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : 1969-ல் மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தேர்வு செய்ததன் சம்பந்தமாக ஒரு கேள்வி கேட்டேன். நண்பர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் இந்தக் கேள்வியைத் கொடுப்பதற்கு முன்பு அனுப்பினேன். இன்னும் பதில் வரவில்லை, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions 56 and 57 are postponed.

University Grants Commission Scales of Pay.

* 58. Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether all the private Colleges in the State have implemented the University Grants Commission Scales of Salary to their staff ; and

(b) if not, the reasons therefor ?

பல்கலைக் கழக ஆணைக்குழு சம்பள வீதங்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) இம்மாநிலத்தில் உள்ள தனியார் கல்லூரிகள் அனைத்தும் பல்கலைக் கழக ஆணைக்குழு சம்பள வீதங்களைத் தத்தம் ஆசிரியப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கின்றனவா?

(இ) இல்லை எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether even in the Government Colleges 25 per cent of the language staff have been upgraded as per the recommendations of the University Grants Commission ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. 25 சத வீதம் ஒதுக்கச் சொன்னார்களா, அது நிறைவேற்றப்பட்டதா என்பது சம்பந்தமாகக் குறிப்பில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் சொல்லலாம்.

Water-Supply to the Government Erskine Hospital, Madurai

* 59. Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state the steps so far taken and proposed to be taken to ensure unfailing water-supply to the Government Erskine Hospital, Madurai ?

அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனை, மதுரை

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மதுரையில் உள்ள அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனைக்கு தட்டின்ரி நீர் கிடைக்கச் செய்வதற்காக இதுவரை எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளும் இனிமேல் எடுக்கக் கருதும் நடவடிக்கைகளும் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மதுரை அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையின் எல்லைக்குள் நிறைய துளைக் கிணறுகளை அரசு அமைத்துள்ளது. மதுரை ரோட்டரி சங்கம் இரண்டு ஆழமான துளைக் கிணறுகளை மருத்துவமனை சுற்றுப் பகுதிக்குள் நிறுவியுள்ளது. T. V. S. நிறுவனம் ஒரு துளைக் கிணறைச் செப்பனிட்டது. இத் துளைக் கிணறுகள் எல்லாம் வேண்டிய அளவு நீரை அளிக்கின்றன. மருத்துவ மனையில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை கணிசமான அளவில் தீர்ந்துவிட்டது என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

27th January 1970]

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இவ்வளவு கிணறுகள் இருந்தபோதிலும் கூட முனிசிபல் வாட்டர் சப்ளை எதிர்பார்த்துத்தான் இந்த ஆஸ்பத்திரி நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆஸ்பத்திரி வைக்க நதிக் கரையில் இருக்கிற காரணத்தினால், இது தண்ணிறைவு பெறத்தக்கதாய்—செல்ஃப் சப்ளையண்டாக—இதற்காக என்று தனி வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் ஒன்றை உருவாக்க சர்க்கார் முன்வருமா? நான் இரண்டு வார காலம் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருந்திருக்கிறேன். நோயின் தொல்லையைவிடத் தண்ணீர் இல்லாமல் தவித்தது பெரும் தொல்லையாக இருந்தது. அதைப் போக்க இந்த ஆஸ்பத்திரி முனிசிபல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமை டிபெண்ட் செய்யாமல், தனியாக இதற்கென்று வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் ஒன்றை இந்த சர்க்கார் செயல்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக கோடை காலத்தில் தண்ணீருக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படுவது இயற்கை. அதுவும் இந்த ஆண்டு, அதிக வறட்சியின் காரணமாக என் றைக்கும் ஏற்படாத அளவுக்கு, பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இருந்தும் மதுரை நகரத்தில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருந்தபோது, துளைக் கிணறு கள் 7, 8 போடப்பட்டதன் காரணமாக, இந்த மருத்துவ மனைக்குத் தேவையான தண்ணீர் ஓரளவுக்குக் கிடைத்துவந்தது. மதுரை நகரத்திற்கு 17 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு பெரிய தண்ணீர் திட்டம் போடப்பட்டிருக் கிறது. மேற்கொண்டு இன்னொரு திட்டமும் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவை கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டால், தண்ணீர் கஷ்டம் தீர்ந்துவிடும். இப்போது இருக்கிற துளைக் கிணறுகள் இந்த மருத்துவ மனைக்குத் தேவை யான அளவுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்து வருகின்றன.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மதுரை எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரிக்கு டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனமும் ரோட்டரி ஸ்தாபனமும் துளைக் கிணறுகள் மூலம் கொடுக்கிற தண்ணீர் வசதி தொடர்ந்து அளிக்கப்படுமா, அல்லது இடைக் காலத்தில் நிறுத்திக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மருத்துவ மனைக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் ரோட்டரி சங்கத்தால் இரண்டு துளைக் கிணறுகள் போடப்பட்டு, மருத்துவ மனைக்கு ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அடுத்து, டி. வி. எஸ். ஸ்தாபனம் ஏற்கனவே பழுதுபட்டு பயன்படாமல் இருந்த கிணறுகளை செப்பனிட்ந் நாளைகளிற் 1,000 காலன் தண்ணீர் சப்ளை செய்கிற மாதிரி தந்திருக் கிறார்கள். அவர்கள் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளும் அபிப்பிராயத்தில் இல்லை.

Teachers Training College, Pudukkottai.

* 60. Q.—**THIRU G. SWAMINATHAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether any representation has been received by the Govern- ment during August 1968 requesting to admit at least 10 lady students in the Tamil Teachers's Training Course in Teachers Training College, Pudukkottai from the academic year 1969-70 ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி, புதுக்கோட்டை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1969-70-ல் கல்வி ஆண்டு தொடங்கி புதுக்கோட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாட முறையில் 10 மாணவிகளையாவது சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டு 1968 ஆகஸ்ட் திங்களில் முறையீடு ஏதேனும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா ?

[27th January 1970]

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த விஷயம் சென்னை பல்கலைக் கழகத்துடன் கடிதப் போக்கு வரத்தில் உள்ளது.

திரு. கே. அறிவழகன் : தமிழாசிரியர்கள் பயிற்சிப் பாடமுறை ஓரளவுக்கு பி.டி. ஆசிரியர்களுடைய பயிற்சியின் பாட முறைக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது. இதற்கும் பி.டி. பட்டம் தர வேண்டுமென்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு வேறு விஷயம் குறித்து இந்த அரசு பேச இருக்கும் போது இதையும் கலந்து ஆராயுமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : பி.டி. பட்டம் பெற வேண்டுமென்றால், பள்ளி இறுதி வகுப்பு படித்து, பிறகு பி.யு.சி. படித்து, பிறகு பி.எ. படித்து வருகிறவர்களுக்குத்தான் தரப்படுகிறது. தமிழை இரண்டாவது பாடமாக எடுத்துத் தேறுகிறவர்களுக்கு பி.டி. தரப்படுகிறது. வித்துவான் பட்டம் படிக்கிறவர்களுக்கு பி.டி. பட்டம் கொடுக்கும் நிலையில் இல்லை. இரண்டாம் நிலை தமிழாக சிலவற்றில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டிற்குள் இது எதற்குள் வருகிறதோ அதற்குள் அது அடக்கம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : புதுக்கோட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பயிற்சி அளிக்க வாய்ப்பளிக்கப்படவில்லை. மாணவிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வாய்ப்பில்லை என்பதுதான் கேள்வி. பெண் தமிழாசிரியைகளுக்கு வேறு எங்காவது பயிற்சி அளிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : சென்னையில் லேடி வெல்லிங்டன் கல்லூரியில் பெண்கள் தமிழாசிரியர் பயிற்சி பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. புதுக்கோட்டையில் பத்து இடங்கள் ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. முன்னால் பல்கலைக் கழகத்துணை வேந்தரையும் கல்வித் துறை இயக்குநரையும் ஆண்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பெண்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவது பற்றிக் கேட்போது, அதைக் கட்டுப்படுத்துவதும், ஒழுங்கு முறைகளைக் காப்பாற்றுவதும் கடினமாகும் என்றும், பெண்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதால் அவர்கள் தங்குவதற்கான, ஓய்வு பெறுவதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்த பிறகு, பெண் ஆசிரியர்கள் நிமித்தத்திற்குப் பிறகு வேண்டுமானால், இந்தத் திட்டத்தை ஏற்க முயலலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. பல்கலைக் கழகத்தில் பெண்களுக்கு தனிப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதால், அங்கே கொடுக்கலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பல்கலைக் கழகப் பரிசீலனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் எத்தனை இடங்கள் இப்படி இருக்கின்றன? அவற்றில் எத்தனை பெண்களுக்கு? எத்தனை ஆண்களுக்கு?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : என்னிடம் உள்ள குறிப்பில் லேடி வெல்லிங்டன் பற்றித்தான் இருக்கிறது. அது தவிர வேறு குறிப்புகள் இல்லை.

திரு. கே. அறிவழகன் : லேடி வெல்லிங்டன் கல்லூரிக்கு விண்ணப்பம் செட்கிற மகளிர் தமிழ் ஆசிரியர் அனுபவம் பெற்ற ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும்கூட, இடம் பெற முடியாத அளவுக்குக் குறைந்த இடங்கள் தான் இருக்கின்றன அனுபவம் பெற்ற ஆசிரியைகள் அத்தனை பேரும் பயிற்சி பெறும் அளவுக்கு அதிக மகளிர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வசதி செய்யும் யோசனை இருக்கிறதா?

27th January 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறும் அடிப்படையில், எவ்வளவு தமிழ் ஆசிரியர்கள் 4, 5 ஆண்டுகளுக்குத் தேவைப்படும் என்று கணக்கெடுத்து, இப்போது ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு, இப்போது இருக்கின்ற இடங்கள் போதுமானதாக இல்லை என்று கருதினால், அதற்கான வழிவகை காண்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கருத்து மனதில் கொள்ளப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் போது ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பெண்களுக்கான தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் தென் மாவட்டங்களில் கிடையாது. சென்னையில் வெல்லிங்டன் கல்லூரியில்தான் இருக்கின்றது. தென் மாவட்டங்களில் பத்துப் பெண்களுக்காவது தமிழாசிரியர் பயிற்சி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என் கருத்து. அதற்கான விடுதிகள் இல்லாவிட்டாலும், புதுக்கோட்டையில் அண்மையில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் இருந்து கொண்டு படிப்பதற்கு வசதி செய்யலாம். தென் மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து படிக்க முடியாத குறைபாடு இருக்கிறது. தமிழாசிரியர்களுடைய பெண்கள்தான் பெரும்பாலும் இடமில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். அந்த 10 மாணவிகளுக்கேனும் விடுதி வசதி இல்லாவிட்டாலும், தனிப்பட்ட முறையில் வந்து படிப்பதற்கு அனுமதித்தால், உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்து மனதில் கொள்ளப்பட்டு தென் மாவட்டங்களில் பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் எங்காவது ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று அரசு ஆராயும்.

City Compensatory Allowance

* 61 Q.—**THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether any representation has been received by the Government to the effect, that the teachers employed in the Panchayat Union schools in the surrounding areas of Madras City like Madhavaram, Chithalapakkam and Pallavaram have not been granted City Compensatory Allowance; and

(b) if so, the action taken thereon ?

நகர ஈட்டுப்படி.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி—சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) சென்னை நகரத்தின் சுற்றுப்புறத்தைச் சார்ந்த மாதவரம், சித்தலப்பாக்கம், பல்லாவரம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி வழங்கவில்லை என அரசுக்கு முறையீடு வந்துள்ளதா ?

(இ) அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) வினாவில் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் இவற்றின்கீழ் இயங்கி வரும் பள்ளிகளிலும் மானிய உதவி பெறும் கல்வி நிறுவனங்களிலும் பணிபுரிகிற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கு 1968, மார்ச் திங்களில் நகர ஈட்டுப்படித் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

[27th January 1970]

திரு. கே. அறிவழகன் : இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற மாதவரம், சித்தலப்பாக்கம், பல்லாவரம் ஆகிய இடங்களுக்கு அருகில் உள்ள வேளாச்சேரியில் எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்கள் இன்னும் நகர ஈட்டுப்படி பெறாமல் இருக்கிறார்கள். நகர ஈட்டுப்படி கோரி அவர்களும் அதற்கான விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசு முடிவு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னைகைச் சுற்றியுள்ள செயின்ட் தாமஸ் மவுண்ட், பல்லாவரம், தாம்பரம், ஆவடி, அம்பத்தூர், வில்லிவாக்கம், திருவான்மியூர், சித்தலப்பாக்கம் ஆகிய இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி வழங்கப்படுகிறது. வேளாச்சேரியில் குடியிருக்கும் ஆசிரியர்களிடமிருந்து விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. அது முறைப்படி ஆராயப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Tuberculosis Hospital Building at Sengipatti.

* 62 Q.—**THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the number of persons who died as a result of the collapse of the building of Tuberculosis Hospital at Sengipatti, Thanjavur district, on 11th May 1969 ;

(b) the number of persons injured ; and

(c) the reasons for the collapse of the building ?

செங்கிப்பட்டி காசநோய் மருத்துவமனைக் கட்டிடம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி—சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 11-5-1969 அன்று தஞ்சாவூர் மாவட்ட செங்கிப்பட்டி காசநோய் மருத்துவ மனையில் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்ததினால் இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர் ?

(இ) காயம் அடைந்தவர்கள் எத்தனை பேர் ?

(உ) கட்டிடம் இடிந்து விழுந்ததற்கு காரணம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஒருவர்.

(இ) ஐந்து பேர்.

(உ) புயல் காற்றின் விளைவாக.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கட்டிடம் நன்கொடையாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டிடமா? அந்த மருத்துவ மனைக் கட்டிடத்தை அல்லது அது போன்று கட்டிக் கொடுக்கும் கட்டிடங்களைப் பராமரிப்பது அரசாங்கமா அல்லது வேறு ஏதாவது டிரஸ்ட் போர்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அந்தக் கட்டிடம் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின்கீழ் இருக்கிற ஒரு குழுவின சார்பாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இரண்டு கட்டிடங்களும் கூரைக் கட்டிடங்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அது அரசாங்கத்தால் கட்டப்பட்டதா, அல்லது தனியாரால் கட்டப்பட்டதா என்ற விவரம் இங்கே இல்லை. ஆனால் இந்த இரண்டு கட்டிடங்களையும் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. அதாவது, இந்த இரண்டு கட்டிடங்களையும் புதுப்பிப்பதற்கு மொத்தம் ரூ. 1,53,500 ஒதுக்க வேண்டும் என்ற விண்ணப்பத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்.

27th January 1970]

கள். ஆனால் அதில் ஒரு கட்டிடத்தையாவது ரூபாய் 76,500 செலவில் நிலையான கட்டிடமாகக் கட்டித் தரவேண்டும் என்ற பரிந்துரையை இயக்குநர் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதைப் பற்றி விரைவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தச் சட்டசபையில் “பிஸ்டிங் லைசென்சிங் ஆக்ட்” என்ற ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அது அமுல் படுத்தப்பட்டிருந்தால், இது போன்ற நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். அந்த “ஆக்ட்” அமுல் படுத்தப்படவில்லையா? எல்லோரும் அப்படிப்பட்ட வகையில் லைசென்ஸ் பெறுகிறார்களா? இல்லாவிட்டால், இனிமேலாவது அரசாங்கம் அதை அமுல் படுத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றி ஆராயப்பட்டு அண்மையில் தான் இது பற்றி உத்தரவிடுவதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தச் சட்டப்படி பொதுக் கட்டிடங்களை ஆராய்ந்து லைசென்ஸ் வழங்கும் முறை அமுலுக்கு வரும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : இந்த மருத்துவ மனைக் கட்டிடம் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை அந்த மருத்துவ மனையின் அதிகாரி அரசாங்கத்திற்கு முன் கூட்டியே தெரிவித்திருக்கிறாரா? அப்படி தெரிவிக்க வில்லை என்றால், அந்த மருத்துவ மனை அதிகாரி மீது இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக உள்ள நிலையில் அந்தக் கட்டிடங்கள் தக்கபடிதான் இருந்தன. ஆனால் எதிர்பாராத வகையில் அடித்த புயல் காரணமாக, பெரிய பெரிய மாடிக்கட்டிடங்கள் எல்லாம் “ஆடிக் காற்றில் அம்மியே பறக்கும் போது இலவம் பஞ்சின் கதி என்ன” என்பதற்கு இணங்க சேதமடைந்த போது, இந்த கூரை கட்டிடங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. சாதாரண சூழ்நிலையில் அந்தக் கட்டிடங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருப்பதாக அதிகாரிகளால் கருதப்படவில்லை. ஆனால் எதிர்பாராத புயல் காரணமாகத்தான் இந்த விபத்து ஏற்பட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : செங்கிப்பட்டியில் உள்ள காசநோய் மருத்துவமனையை பொறுத்த மட்டில், பெரும்பாலும் வரவேண்டிய பணம் பூராவும் நிலங்களிலிருந்து குத்தகைக்காரர்கள் கொடுத்துத்தான் வர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் மாரடோரியம் வந்த பிறகு, செங்கிப்பட்டி காச நோய் மருத்துவ மனைக்கு வர வேண்டிய பணம் எதுவும் வராமல், அங்கே உள்ள நோயாளிகளுக்கு மருந்துகூட வாங்கிக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலையும், அங்குள்ள கட்டிடங்கள் எல்லாம் பழுது பார்க்கக்கூட முடியாத நிலையும் இருந்து வருகின்றன. எனவே இந்த மருத்துவமனை சரிவர நடைபெறும் வகையில், அதன் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்த அரசு வழிவகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போது மாரடோரியம் நிறுத்தப்படுவதற்கான வழி வகை கண்டிருப்பதால், வரவேண்டிய பாக்கிகள் எல்லாம் அந்த மருத்துவ மனைக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கு இடையில் இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று அவர்கள் புரோபோசல்ஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தற்போது ஒரு கட்டிடத்தையாவது கட்டித் தர வேண்டும் என்று இயக்குநர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் இதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

[27th January 1970

Tamil numerals.

* 63 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: (on behalf of THIRU SAW GANESAN): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state whether arrangements have been made to adopt in practice the Tamil numerals in schools, colleges and Government offices?

தமிழ் எண் இலக்கங்களை உபயோகித்தல்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு சா. கணேசன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

பள்ளிகள், கல்லூரிகள், அரசு அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றில் தமிழ் எண் இலக்கங்களை நடைமுறையில் கையாள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions 64 to 66 are postponed.

Films exhibited in Educational Institutions

* 67 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state:

- (a) whether 16 mm. films exhibited in educational institutions are liable to Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939; and
(b) if so, the details thereof?

கல்வி நிலையங்களில் காண்பிக்கப்படும் திரைப்படங்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு உணவு—வணிக வரி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கல்வி நிலையங்களில் காண்பிக்கப்படும் 16 மி.மீ. திரைப்படங்கள், தமிழ்நாடு, 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வரி விதிப்புக்குட்பட்டவையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : (அ) and (இ) தமிழ் நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் 16 மி.மீ. திரைப்படம் காண்பிப்பதற்கு 8-9-1971 வரை கேளிக்கை வரியினின்றும் பொதுவாக விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இம்மாதிலத்திலுள்ள ஏற்பளிக்கப்பட்ட கல்வி நிலையங்களில் மாணவர் களுக்குக் கட்டணம் ஏதுமின்றி ஒலிப்படக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் காண்பிக்கப்படும் திரைப்படங்களுக்கு காட்சி வரியினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விதிவிலக்கைக் கொடுத்திருந்தாலும்கூட லோகல் அதாரிடி ஃபைனான்ஸ் ஆக்டிலிருந்து அதன்படி எக்ஸம்ஷன் கொடுக்கவில்லை என்றும் பள்ளிகளில் படக் காட்சி காட்டுவதற்கு விதிவிலக்கு இருக்கிறதா அதற்கான ஜி.ஒ. இருக்கிறதா என்று கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகையால் பள்ளிகளில் எஜுகேஷன் பில்ட்கள் தான் காட்டுகிறார்கள், அதற்கு பர்மனென்ட் எக்ஸம்ஷன் உண்டு என்று அரசு சுற்றறிக்கை விடுமா? கட்டிடம் கிடையாது. வசூல் கிடையாது. கல்விசம்பந்தமான படக்காட்சி கள்தான் நடைபெறுகின்றன. அதற்கு எல்லாவிதமான “ஆக்ரூ”களிலீ

27th January 1970]

ருந்தும் லோகல் அதாரிடி ஃபைனான்ஸ் ஆக்ட், முனிசிபல் ஆக்ட் போன்ற எல்லா விதமான என்டர்டெய்ன்மெண்ட் ஆக்ட்களிலிருந்தும் விதிவிலக்கு உண்டு என்று கமர்ஷியல் ஆபீசர்களுக்குச் சுற்றறிக்கை அனுப்பினால், செனகரியமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அதை அரசாங்கம் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கமர்ஷியல் டாகஸ் அலுவலகத்திற்கு இது போன்ற சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால், மறுபடியும் அனுப்பச் சொல்கிறேன்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கப்பலோட்டிய தமிழன், ஓளவையார் போன்ற திரைப்படங்கள் மொழியுணர்வும் தேசிய தன்மையும் உள்ள படங்களாக இருப்பதால், அவற்றை 16 மி.மீ. எடுத்து கல்வி நிலையங்களில் காண்பிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : அரசு ஏற்பாடு செய்யாது. அங்கத்தினர் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால், அரசு அதைப்பற்றி யோசிக்கும்.

திரு. கே. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, வணிக வரி அமைச்சருக்கு இதில் தொடர்பு இருப்பதால், நம்முடைய 16 மி.மீ.யில் திரைப்படங்கள் காட்டுவதற்கு கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த படங்கள் தேவையான அளவில் இல்லை. 33 மி.மீ. படங்களில் எது கல்வித் துறைக்குப் பயன்படுமோ அதைக் காட்டுவதற்கு அதற்குரிய முறையில் சில கல்லூரிகளில் வசதியிருக்கின்றது என்பதால் அவற்றிற்கு வரி விலக்கு தந்து தளர்த்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : திரைப்படத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கேள்வியைப் போட வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் அந்தப் படங்களை எல்லாம் கல்வித் துறையில் எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் ஆபாசமாக நடிக்கிற படங்களைப் பற்றி இங்கேயே நாம் பேசியிருக்கிறோம். பலர் மத்தியில் ஆண்களும் பெண்களும் கட்டிப்பிடித்து ஆடுகிற ஆபாசக் காட்சிகள் அதிகமாகத் திரைப்படங்களில் வருகின்றன. சங்கீதமுடியாதவகையில் இப்போது 'ஜீவநாடி' என்ற படம் வந்திருக்கிறது. அதில் மிகவும் அசிங்கமாக இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் தடை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 'ஜீவநாடி' பார்த்துவிட்டு வந்த உறுப்பினருடைய ஜீவநாடிக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபம்.

Disappearance of 12 lorries of rice

* 68 Q.—**THIRU V. THANGAPANDIAN :** Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) whether it is a fact that 12 lorries of rice intended to be delivered to Tamil Nadu Government from the railway Godowns disappeared at Madras ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

அரிசி காணாமற்போன நிகழ்ச்சி.

திரு வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு உணவு-வணிக வரி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) ரயில்வே கிடங்கிலிருந்து தமிழ்நாடு அரசுக்கு வந்து சேர வேண்டிய 12 லாரி அரிசி சென்னையில் காணாமற்போனது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : வழக்கு நீதிமன்ற விசாரணையில் இருக்கிறது.

[27th January 1970]

திரு. ஆர். சிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசி மூட்டைகளை எடுத்துச் சென்ற லாரிகள் -அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்ததா, தனியாருக்குச் சொந்தமானதா ?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தனியார் லாரிகள்.

Cases registered for contravening Food grains Movement Control Order.

* 69. Q.—**THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) the number of persons against whom cases were registered in the whole of Tamil Nadu district wise for transporting paddy, rice and other foodgrains in contravention of the Foodgrains Movement Control Order in 1968-69 ;

(b) the number of persons from whom forfeiture of foodgrains alone was ordered, districtwise ; and

(c) the quantum of foodgrains so forfeited ?

உணவு தானிய கட்டுப்பாட்டை மீறியவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு உணவு-வணிக வரி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968-69-ல் தமிழ்நாடு முழுவதும் உணவுப்பொருள் தடைச் சட்டத்தை மீறி அரிசி, நெல் முதலிய உணவு தானியங்களைக் கொண்டு சென்றவர்கள் எத்தனை பேர் மீது மாவட்ட வாரியாக வழக்குத் தொடரப்பட்டது ?

(இ) மாவட்ட வாரியாக எத்தனை பேர்களிடம் தானியம் மட்டும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது ?

(உ) பறிமுதல் செய்யப்பட்ட தானியங்களின் அளவு எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : விவரமான அறிக்கை அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Tamil Nadu Cement Factory at Alangulam.

* 70. Q.—**THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to allot a portion of the lands to ryots for cultivation from out of the agricultural lands acquired for the Tamil Nadu Cement Factory at Alangulam, except the lands where quarrying works are to be undertaken in the near future for the Cement manufacture, as per the requirements of the factory ?

தமிழ்நாடு சிமென்ட் தொழிற்சாலை, ஆலங்குளம்

திரு. ஆர். சிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

ஆலங்குளத்தில் அமைக்கப்பட்டு வருகிற தமிழ்நாடு சிமென்ட் தொழிற்சாலைக்கு ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ள விவசாய நிலங்களில், சிமென்ட் தயாரிப்புக்காக அண்மையில் கற்கள் எடுக்கப்படவிருக்கும் பகுதிகள் தவிர, மற்ற நிலங்களை அத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப்படும் வரை வேளாண்மைக்காக விவசாயிகளுக்கு சாகுபடிக்குவிட செயற்குறிப்பு எதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : இல்லை.

27th January 1970]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நான் அறிந்துகொண்ட மட்டில், கிட்டத்தட்ட 2,000 ஏக்கர் வரையிலும் அங்கே நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்றும், அதில் சில நூறு ஏக்கர்கள் இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மத்தியில் படிவங்களை எடுக்க முடியாது என்றும், அத்தனை ஏக்கரிலும் உள்ள படிவங்களை எடுப்பதற்கு இன்னும் ஒரு தலைமுறை அளவுக்குக்கூட நான் செல்லும் என்பதால், அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து ஓரளவுக்கு நிலத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டு மற்ற நிலங்களை விவசாயச் சாகுபடிக்கு அனுமதிக்க என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன? அதை ஆலோசிக்குமா அரசு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அரசாங்கம் இதுபற்றிப் பரிசீலித்தது. இந்தப் பரப்பளவில்தான் கல் எடுக்கிற பகுதியும் இருக்கிறது. சில நாட்கள் கழித்து சில இடங்களில் எடுக்கப்போகிறோம். இப்போது பயிர் செய்ய அனுமதித்தால், சட்டப்படி மீண்டும் அவர்களை வெளியேற்றுவதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றின்படி நீக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது ஒரு ஆட்சேபணை. ஒரு இடத்தில் பயிர் செய்ய விட்டுவிட்டு பக்கத்தில் வெடி முதலியன வைக்கப்பட்டால், அங்கே பயிரிடுகிற விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படலாம் என்ற ஆட்சேபணையும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்டேட் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் இந்த ஆட்சேபணையால் அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அமைச்சர் சொல்லியதிலிருந்து சில சட்டச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. இருந்தாலும் அந்த எண்ணத் தோடு நிலலாமல் குறைந்தது பத்து வருஷங்களுக்காவது தேவையில்லை என்று தெரிகிற நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டு விவசாயம் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : குத்தகைக்கு விட்டாலும், குத்தகை சட்டம் இருக்கிறது. அதன்படி பின்னால் வெளியேற்றுவது கஷ்டமாக இருக்குமோ என்று அதிகாரிகள் யோசிக்கிறார்கள். அதனால்தான் அதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : குத்தகைக்குவிட்ட நிலங்களைத் திரும்பப் பெறுவதில் சட்டப் பிரச்னைகள் குறுக்கிடுகின்றன என்பது உண்மைதான். ஒரு பெரும் தொழிலை நடத்துவதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு நிலையில் இம்மாதிரியான குத்தகைக்கு விடுவதில் சட்டச் சிக்கல்கள் இருப்பதாக உணர்ந்தால், அதற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து சட்ட சபையில் நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : பொதுவாக அரசாங்க நிலங்களுக்கு விலக்களிப்பதற்காகச் சட்டம் கொண்டுவருவது வழக்கமில்லை. கர்நாடக உயர்நீதி மன்றம் அரசாங்கத்திற்கு விலக்கு அளித்தல் செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அதில் வேறு ஒரு சட்டத்திலுள்ள வேறு பிரிவுக்கு விலக்கம் தந்து தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதனால்தான் நான் அதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சட்ட இலாகாவினைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : ஆலங்குளம் சிமின்ட் தொழிற்சாலைக்கு வடக்குப் பகுதியில் நல்ல தோட்டங்கள் இருக்கும் இடங்களில் ஏராளமான இடங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள். தெற்குப் பகுதியில் இப்போது கல் தோண்டப்படுகிறது. சமீபத்தில் எனக்குத் தெரிந்தவரையில், கொஞ்ச நாள்கள் வரையில் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள தோட்டங்கள் இருக்கிற பகுதியில் கல் எடுக்கும் அவசியம் இருக்காது என்று கருதுகிறார்கள். ஆகையால் அதில் சட்டப் பிரச்னைகள் இருந்தால், அவற்றை நீக்கி அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து அந்தத் தோட்டங்களில் பயிர் செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

[27th January 1970

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : நான் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள விவசாயிகள் சொன்னார்கள். அது நியாயமாகத் தோன்றுகிறது. அதற்குப் பின்னால்தான் அதைப் பற்றி மறுபரிசீலனை செய்யச் சொன்னேன். சட்டச் சிக்கலைப் பற்றி முடிவு தெரிந்ததும், அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

Iron ores.

*** 71. Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the recommendations of the Japanese experts who have surveyed and examined the iron ores in the Kanjamalai area in Salem district?

இரும்புத் தாதுகள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சேலம் மாவட்ட கஞ்சமலைப் பகுதியிலுள்ள இரும்புத் தாதுகள் பற்றி ஆராய்ந்த ஜப்பானிய நிபுணர்கள் பரிந்துரைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஜப்பானிய நிபுணர்களின் பரிந்துரைகள் இன்னும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

Prisoners released in 1969.

*** 72. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the details containing the names, the native place, etc., of the prisoners who were released in 1969 on the birthday of the late Hon. Chief Minister, Thiru Annadurai?

1969-ம் ஆண்டில் விடுதலை செய்யப்பட்ட கைதிகள்

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் பிறந்த நாளை யொட்டி 1969-ஆம் ஆண்டில் விடுதலை செய்யப்பட்ட கைதிகளின் பெயர், ஊர், ஆகிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : சபை முன் ஓர் விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : காந்தி நூற்றாண்டு விழா சம்பந்தமாக எவ்வளவு பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அதுபற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

Industrial Estate, Sivaganga.

*** 73. Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether all workshops in the Industrial Estate, Sivaganga are functioning; and

(b) if not, the reason therefor?

25th January 1970]

சிவகங்கை தொழிற்பேட்டை

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிவகங்கை தொழிற்பேட்டையில் உள்ள எல்லாத் தொழிற்கூடங்களும் இயங்குகின்றனவா?

(இ) இல்லை எனில் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) அண்டு (இ) சிவகங்கை தொழிற்பேட்டையில் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட ஆறு பிரிவுகளில் ஐந்து பிரிவுகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சியுள்ள ஒரு பிரிவு ஒதுக்கப்படுவதற்கான விண்ணப்பம் மதுரை மண்டல தொழில் வணிகத்துறை துணை நெறியாளரின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

Rameswaram and Dhanushkodi Road.

* 74. Q.—**THIRU M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the cost of the road connecting Rameswaram and Dhanushkodi pier; and

(b) whether any part of its cost or maintenance is borne by the State Government?

இராமேஸ்வரம்—தனுஷ்கோடி சாலை

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமேஸ்வரத்தையும் தனுஷ்கோடி கடற்பாலத்தையும் இணைக்கும் சாலையின் செலவு எவ்வளவு?

(இ) அதைப் பேணும் செலவில் ஏதேனும் ஒரு பகுதியை மாநில அரசு ஏற்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் சார்பில்) (அ) ரூபாய் 21.06 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் இராமேஸ்வரம் நகரிலிருந்து தனுஷ்கோடிக்குச் சாலை போடப்பட்டு வருகிறது.

(இ) இல்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சாலை நல்ல காற்று அடிக்கும்போது மண்ணால் மூடப்படுவதாலும், அதனால் அதைப் பராமரிப்பது கடினமாக இருப்பதாலும், பழைய யோசனைப்படியே ரயில் லேன் போடுவதற்கான யோசனை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சாலையை நானும் சென்று பார்த்தேன். இது பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தோடு விவாதித்தோம். இரண்டு கருத்துக்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த சாலையை மீண்டும் அமைத்தால், நல்லது என்ற கருத்தும், ரயில் லேன் போட வேண்டுமென்ற கருத்தும் இருக்கின்றன. இப்போது அருமையான சாலை போடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் சொல்லியது போல, காற்றில் மணல் வந்து மூடிக்கொள்கிறது. அதற்குப் பரிகாரமாக ஒரு வித செடிகளை இரண்டு பக்கமும் அமைத்தால், பாதிக்காமல் இருக்குமென்று சொல்கிறார்கள். அதைச் செய்து வருகிறது. ரயில் லேன் பற்றிய கருத்தும் சொல்லப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதுபற்றி அதிகமாக வற்புறுத்துமா அரசு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அது ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[27th January 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இதே மாதிரி மணல் அதிகமாக உள்ள இடம் பெரியகுளம் தாலுகாவில் போடிக்கும் தேவாரத்திற்கும் இடையில் உள்ள ரோடில் மணல் காற்றில் வந்து மூடிக்கொள்ளும். அங்கே மரங்களை வைத்து புயிர் செய்து மணல் லாராமல் தற்போது தடுத்திருக்கிறார்கள். ரோடில், தார் போடுவதால், மணல் உருண்டு போய்விடுகிறது. மரங்களை வைப்பதால், மணல் தடுக்கப்படுகிறது. இந்த மாநிலத்திலேயே மதுரை ஜில்லாவில் அது நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அதைப் பார்த்து அவ்விதம் செய்ய அரசு முயலுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இப்போது அந்த சாலையில் தார் போடப்படுகிறது. கடற்கரையை ஒட்டி ஒரு பகுதி செல்கிறது. மணல் அதிகமாக வருகிறது. ஓரங்களில் செடிகளை வைப்பதால், மணலைத் தேக்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

Social Education Organisers.

* 75. Q.—**THIRU M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of Social Education Organisers employed in the Panchayat Unions in the State; and

(b) among them, the number of Social Education Organisers (i) who have teachers' training qualification and (ii) who do not possess the minimum S.S.L.C. pass qualification?

சமூகக் கல்வி அமைப்பாளர்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம் மாநிலத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரியும் சமூகக் கல்வி அமைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) அவர்களுள் (1) ஆசிரியர் பயிற்சித் தகுதி பெற்றோர், (2) குறைந்த அளவு பள்ளியிறுதி ஆண்டுத் தேர்வுத் தகுதி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) அண்டு (இ) விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இவர்களை எஸ்.இ.ஓ. என்று சொல்கிறபடியால், டி.இ.ஓ., சி.இ.ஓ., என்பது போல பெரிய அதிகாரிகள் என்ற தப்பான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. எஸ்.இ.ஓ. என்று சொல்லக் கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் கல்வி அதிகாரிகளில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தாண்டாதவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். ஆகையால் அவர்களுக்கு எஸ்.இ.ஓ. என்ற பெரிய பெயரை மாற்றி கல்வி அலுவலர், கல்வித் தொண்டர், மேற்பார்வையாளர், சூபர் வைசர் என்பதைப் போன்று வைக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : பெயரால் ஏற்படுகிற மாறுபாடு அதிகமில்லை. என்றாலும் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது—என்று கருதுகிறேன். இப்போது அவர்கள் எஸ்.இ.ஓ. என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. இ.ஓ. (எஜுகேஷன்) என்று, “எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர் ஃபார் எஜுகேஷன்” என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் இப்போது.

Separate Department at District Level for District Development Councils, Community Development Projects, etc.

* 76. Q.—**THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to constitute a separate Department at the District level for attending to the works of Panchayats, Panchayat Unions, District Development Councils, Community Development Projects, etc?

27th January 1970]

மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள், சமுதாய நலத்திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மாவட்ட அளவில் தனி இலாகா.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள், சமுதாய நலத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் பணிகளுக்கென மாவட்ட அளவில் தனி இலாகா ஒன்றை நிறுவும் செயற்குறிப்பு எதேனும் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : இல்லை.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : முன்னொரு முறை இதே சபையில் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, இந்தக் கோரிக்கை மீது தங்களுக்கு அனுதாபம் இருப்பதாகவும், அது சம்பந்தமாக யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறினார்கள். அதற்குப் பின்னர் பல இடங்களில் இந்தத் துறையில் உள்ள அலுவலர்கள் தங்களுக்குத் தனி இலாகா வேண்டுமென்று கோரிக்கை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் அதற்கான முடிவை மேற்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இதற்கான செயல் குறிப்பு அரசாங்கத்திடத்தில் இல்லை என்றுதான் பதிலாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். பல்வேறு இடங்களிலிருந்து அலுவலர்கள் தனி அமைப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். அதுபற்றி கிராம வளர்ச்சி நெறியாளர் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பு அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் பேரில் மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தருமாறு கேட்கப்பட்டார்கள். அதில் மூன்று பிரிவுகள் அடங்கியிருந்தன. (1) பிராந்திய துணை கிராம வளர்ச்சித்துறை இயக்குநரை நியமித்தலும் அவர்களுக்கு சில அதிகாரங்களை வழங்குதலும், (2) மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கும் அவரது ஊராட்சி அபிவிருத்திக் கான நேர் உதவி அலுவலருக்கும் அதிக அதிகாரங்களை வழங்குதல், (3) மாவட்ட ஆட்சியாளரின் ஊராட்சி அபிவிருத்திக்கான நேர் உதவி அலுவலர் பதவியின் பெயரை மாவட்ட அபிவிருத்தி அதிகாரி என்று மாற்றுவது என்ற மூன்று குறிப்புகள் அனுப்பியிருந்தார்கள். அவற்றின் பேரில் மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் கருத்தைக் கேட்போது, பெரும்பாலானவர்கள் தங்களுக்கும் நேர்முக உதவியாளர்களுக்கும் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்குவது பற்றி ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்கள். ஆனால் சில மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் பிராந்திய உதவி கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரை நியமனம் செய்வதை ஆட்சேபித்துள்ளார்கள். அதிக அதிகாரங்கள் கொடுப்பதைப் பற்றியும் அந்த இலாகா சீரமைப்பது பற்றியும் அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. உறுப்பினர் சொல்லியதைப் போல, விரைவில் தீர்வு காண மாநில ஊராட்சி வளர்ச்சி இயக்குநர் குறிப்புக்கு மீண்டும் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. பதில் வந்த பிறகு திட்டங்களைப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இந்த முடிவிற்கு எதிரான கருத்துக் கொண்டவர்களாக வருவாய்த் துறையினர் இருப்பதால், அவர்களை அன்றி வேறு துறையில் அனுப்பவம் வாய்ந்தவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : வருவாய்த் துறையில் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற சிலர் தங்களுக்கு இடம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களே தவிர, மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் போன்ற மேல் நிலையில் இருக்கிறவர்கள் நியாயமான பரிசாரம் காண விரும்புகிறார்கள். தனி நிபுணர் அமைக்கத் தேவையில்லை. பிரத்யட்சமாக அதில் உள்ள சங்கடங்கள் நமக்குத் தெரிவதால், அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இப்போதே வருவாய்த் துறையில் உள்ளவர்கள் கணிசமான அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டு இதில் உள்ளவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[27th January 1970]

Municipal Engineers-I Grade.

* 77. Q.—**THIRU V. ISVARMURTI** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) the number of Municipal Engineers—I Grade in the Department of Public Health, Engineering and Municipal Works to whom extension of service was given after the retirement age during 1968-69 and on date during 1969-70 ; and

(b) if so, the reasons therefor ?

நகராட்சிப் பொறியாளர்கள் (தரம் I).

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பொதுச் சுகாதார பொறியியல் நகராட்சிப் பணிகள் துறையில் 1968-69ஆம் ஆண்டில், 1969-70ஆம் ஆண்டில் நாள்து தேதி வரையும் ஒய்வு பெறும் வயதுக்குப் பின்னரும் பணி நீடிப்பு கொடுக்கப்பட்ட நகராட்சி பொறியாளர்கள் (தரம் I) எத்தனை பேர் ?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

THIRU V. ISVARMURTI : Sir, there is a specific case in Madurai Municipality where Engineer, Grade I has been given extension. Persons with lesser qualifications have been given extensions. Will the Government avoid giving such extensions and thus avoid discouragement among the Engineers, Sir ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கேள்வி கேட்டிருப்பது பதவி நீட்டிப்பு என்பது பற்றியதாகும். தமிழகத்தில் அதைப் போல் யாருக்கும் பதவி நீட்டிப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. உறுப் பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய மதுரை நகராட்சியில் பணியாற்றுகிற நகராட்சிப் பொறியாளருக்கு மறுநியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, “ரீ எம்ப்ளாய்மென்ட்” தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கொடுக்கப் பட்ட பதவி உயர்வில் சில குறைபாடுகள் ஏற்பட்டுவிட்டதாகச் சுட்டிக்காட்டப் பட்டு, அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப் பட்டதன் பேரில், அவருக்கு 6 மாத காலத்திற்குப் பதவி மறுநியமனம் கொடுக்கப் பட்டு அவர் பணியாற்றி வருகிறார்.

THIRU V. ISVARMURTI : The Engineers represented to me that this is another way of getting round the idea of extension. Will the Government make a definite statement to the effect that no further extension will be given to engineers who are less qualified and thus avoid discouragement among the highly qualified engineers ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லு கிறேன். “எக்ஸ்டென்ஷன்” என்பது கொடுக்கப்படுவதில்லை. மறு நிய மனம் கொடுக்கப்படுகிறது. எக்ஸ்டென்ஷன் என்கிறபோது, அதற்கான விதிமுறைகளின் கீழ் அவர்களுக்கான ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படும். ஆனால் மறுநியமனம் என்கிறபோது, அவை பின்பற்றப்படுவதில்லை. சில வேளைகளில் சில தகுந்தவர்களின் உபயோகத்தைக் கருதி, அவர்களுக்கு மறு நியமனம் கொடுத்து நியமிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. முடிந்த அளவுக்கு அரசாங்க உத்தரவுகளின் மூலமாக புதியவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தனிப்பட்ட அவருடைய விவகாரத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் சுற்று முறையில்

27th January 1970]

வகுப்புவாரியாக பதவி அளித்தல் என்ற ஆணை இருந்த போது, தனக்கு நியமனமாகக் கிடைக்க வேண்டிய உயர்வு கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்று அரசாங்கத்திற்கு அவர் முறையிட்டார். அவருடைய தகுதி வாய்ப்பைக் கருதி 6 மாதத்திற்கு அவருக்கு மறுநியமனம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில வேளைகளில் சிலருடைய சேவை தேவை என்று அரசாங்கம் கருதுவதால், விதிவிலக்குக் கொடுத்து இது போன்ற நியமனம் செய்யப்படுகிறது.

Omni buses.

* 78. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state:

(a) whether the income of the Tamil Nadu State Transport Government Department is affected due to the grant of licences to a large number of Omni buses and Tourist buses in Tamil Nadu;

(b) if so, the action taken by the Government in this regard; and

(c) whether the Government are aware of the plying of Tourist buses from Madras to Madurai daily during nights?

சர்வசதிப் பேருந்துகள்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாட்டில் மிக அதிகமாக Omni bus, Tourist bus கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதால் தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்தின் வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறதா?

(இ) ஆம், எனில் அது சம்பந்தமாக அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன?

(உ) இரவு நேரங்களில் சென்னையிலிருந்து மதுரைக்கு தினமும் Tourist bus போக்குவரத்து நடைபெறுவதை அரசு அறியுமா?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: (1) Yes.

(b) All Regional Transport Officers have been instructed not to grant fresh permits for omni buses indiscriminately but to take into consideration the extent to which additional contract carriages may be necessary or desirable in public interest. Four units of flying squads have been sanctioned to check intensively the misuse of omni buses.

(c) Certain cases of plying of tourist buses in the night were detected and charged.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, தினமும் மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கும், சென்னையிலிருந்து மதுரைக்கும் இதுபோன்ற பஸ்கள் வாடிக்கையாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அதில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே கூட, குழுத் தலைவரை நியமித்து நாங்கள் மதுரைக்கு இன்னார் தலைமையில் உல்லாசப் பயணம் செய்கிறோம் என்று எழுதிக்கொடுத்து விட்டு பயணம் செய்கிறார்கள். இவைகளுக்காக சென்னையிலும் மதுரையிலும் பெரிய விளம்பரங்கள் செய்து பிரயாணிகள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். இதனால் அரசுத் துறைக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இது போன்ற நடவடிக்கைகளை உடனடியாகத் தடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஆம்னி பஸ்கள் ஓடுவதால், அரசுத் துறைக்கு மட்டுமல்ல, தனியார் துறைக்கும் கூட நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. என்பதை இந்த வினாவிற்கு பதில் அளிக்கும் போது (அ) பகுதிக்கு விடையாக “எஸ்” என்று தான் கூறியிருக்கிறேன். இதைக் கட்டுப்படுத்த நாளைய தினம் நான் இந்த அவைக்குக் கொண்டுவர இருக்கிற தீர்மானம் இப்படிப்பட்ட தவறுகளை நீக்க உதவும் என்று கருதுகிறேன்.

[27th January 1970]

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, மக்களுடைய பிரயாணம் அதிகரித்ததன் காரணமாக, மக்கள் கஷ்டப்படுவதன் காரணமாகத் தான் ஆம்னி பஸ்களை ஆதரிக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் அந்தத் துறையில் தானே சர்வீஸ்களை எடுத்து நடத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : நண்பர் ஒரு வேளை அரசாங்கம் “லக்ஸ்சரி” பஸ்களை ஓட்ட முன்வருமா என்று கேட்பதாகக் கருதுகிறேன். அப்படியே ஓட்டலாமா என்ற எண்ணமும் இருந்தது. ஆனால் “லக்ஸ்சரி” பஸ் ஓட்டினால், உயர்ந்தவர்களுக்கு என்று தனியான பஸ்களும், குறைந்த கட்டணம் கொடுப்பவர்களுக்கு என்று தனியான பஸ்களும் ஓட்டுவது முறையாகாது என்று கருதுகிறோம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்போது அதிக ஜனநெருக்கடி காரணமாக ரெயிலில் கூட பிரயாணம் செய்ய இடம் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. இரவில் பிரயாணம் செய்ய சர்க்கார் பஸ்கள் சில இடங்களுக்குத் தான் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. எனவே தான் தனியாருடைய பஸ்கள் இப்போது சேலத்திலிருந்து சென்னைக்கு வருகின்றன. அதே போல் இரவு நேரத்தில் பங்களூரிலிருந்து சென்னைக்கு வருகின்றன. இப்படி பஸ்கள் வருவது ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் இரவில் போகிற பஸ்களை விடும்வரை தனியார்களுடைய இந்த பஸ்களை அனுமதித்து இவைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்குமா?

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : ஆம்னி பஸ்களை—அல்லது சுற்றுலா பேருந்துகளைத் தடுப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் தற்போதைய நோக்கமல்ல. நாளைய தினம் சட்ட சபைக்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னேன். அந்தத் தீர்மானத்தைப் பார்த்த பிறகு, தடுப்பது அவசியம் இல்லை என்பது தெரியும். ஆம்னி பஸ்களுக்கும் ஏனைய பஸ்களுக்கும் உள்ள பெரும் போட்டியைத் தவிர்க்க அந்தத் தீர்மானம் அனுசூலமாக இருக்கும் என்று தான் அதைக் கொண்டு வர இருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். சாம்பசிவம் : அரசாங்க மாடி பஸ்களில் ஒரு முறை ஏறியவர்கள் மறுமுறை ஏற விரும்புவது இல்லை என்பது சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : மாடி பஸ்களை அரசு ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு சோதனை முறையில், பரிட்சார்த்த முறையில் தான் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. தற்சமயம் 12 அல்லது 13 பஸ்கள் தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பஸ்களில் சில சீர்த்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சீர்த்திருத்தங்களுடன் மாடி பஸ்களை ஓட்டுவது தற்கால நாகரீகத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கும். மற்ற நாடுகளில் எப்படி வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை அனுசரித்து சீர்த்திருத்தம் செய்து ஓட்டுவதாக எண்ணம் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் ஆம்னி பஸ் கம்பனிக்காரர் ஒருவர் நல்ல முறையில் நடத்துகிறார் என்று சொன்னாலும்கூட, இரவில் மதுரையில் 8 மணிக்குப் புறப்பட்டு காலையில் 4 மணிக்கு எல்லாம் இங்கே சென்னைக்கு அந்த பஸ் வந்துவிடுகிறது. 8 மணி நேரத்தில், 9 மணி நேரத்தில்—வழியில் ஒரு 15 நிமிஷம் ஒரு இடத்தில் நிறுத்துகிறார்கள்—அந்த 300 மைல் தூரத்தை சரிகட்டிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள் என்று இருக்கிறபோது, கிட்டத்தட்ட ஒரு மணிக்கு 60 மைல் வேகத்தில் வருகிறார்கள் என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆகையால் அவ்வளவு துரிதமாக வராமல் கொஞ்சம் துரிதத்தைக் குறைக்கும் படியான நிலைமையில், அவர்களுக்கு எப்போது போட அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய முன்வருமா? அதே சமயத்தில் உயர்திரு சாம்பசிவம் அவர்கள் சொன்னமாதிரி மாடி பஸ்களில் திருப்தியாக உட்கார இடம் சௌகரியமாக இல்லை என்ற அபிப்பிராயமும் இருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

27th January 1970]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஆம்னி பஸ்களுக்கு நேரம் குறிப்பிடுவதுபற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆம்னி பஸ்களுக்கு நேரம் என்பது குறிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆகையால் தான் அதிகமான போட்டியும் ஏற்படுகிறது. மாடி பஸ்களைப்பற்றி சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய நிலை இருந்து வருகிறது என்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question relates only to the income of the State Transport.

திரு. கே. ராஜாராம் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது 4 பிளையிங் ஸ்குவாடு நியமித்து, ஒற்றர்களாக இருந்து இதைக் கண்டு பிடிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவசியமே இல்லை. இது பகிரங்கமாக நடக்கிறது. போர்டு போட்டுக்கொண்டே நடத்துகிறார்கள். மதுரையில் இருந்து ஈரோட்டுக்கு இத்தனை மணிக்குப் போய்ச் சேரும். மதுரையிலிருந்து இத்தனை மணிக்குப் புறப்பட்டு கோவைக்கு இத்தனை மணிக்குப் போய்ச் சேரும் என்று போர்டு போட்டு பிரயாணிகளை ஏற்றுகிறார்கள். நமது ரீஜனல் டிரான்ஸ்போர்டு ஆபீசரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் லைசென்ஸ் பெற்று ரேரிஸ்ட் பஸ்களை நடத்துகிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ் விதிகளில் இந்த மாதிரியான விதிகளைப் புறக்கணித்து தவறாகச் சர்க்காரையும் ஏமாற்றி, சர்க்காருடைய பஸ்களின் வருமானத்தையும் பாதிக்கும்படியான நிலைமைகள் இருந்து வருகின்றன. இப்போது உள்ள சட்டப்படி இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இடம் இல்லையா? இடமிருந்தால் ஏன் கவனிக்காமல் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? பகிரங்கமாக ரயில்வே ஸ்டேஷன் முன்னால் இருந்தே ஆட்களை ஏற்றுகிறார்கள். இதற்கு மாற்றாக சர்க்காருடைய பஸ்களை அதிகமாக விடுவதுபற்றி ஏன் யோசிக்கக்கூடாது? மதுரைக்கும் சென்னைக்கும், சென்னைக்கும் திருச்சிக்கும், சென்னைக்கும் ஈரோட்டுக்கும், ஈரோட்டுக்கும் கோவைக்கும் இடையே தான் இந்தப் போட்டி அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே அரசாங்கம் இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான பஸ்களை விடுவதைப்பற்றி ஏன் யோசிக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அரசாங்கம் அதிகமான பஸ்களை விடுவதற்கு முன்னால் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆம்னி பஸ்களில் பெரும்பாலானவை இரவில் தான் ஓடுகின்றன. அதற்கு ஒப்பாக அரசு பஸ்களை ஓட்டுவதாக இருந்தால், அந்த மாடி பஸ்களில் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்கிறது. எனவே தான் பிரயாணிகளுக்கு அதிக வசதி செய்து கொடுத்து ஓட்டுவது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

சட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சட்டத்தில் ஓட்டை இருக்கிறது. உதாரணமாக 2-வது பிரிவு, 3-வது உட்பிரிவில் அதாவது மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் ஆக்டில் எப்படி சொற்கள் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், "Notwithstanding the fact that the passenger may pay separate fare" என்றிருக்கிறது. தனித்தனியாக ஆட்களை ஏற்றுவதற்கு ஆம்னி பஸ்களை ஓட்டுகிற விதிகளில் இடம் இருக்கிறது. அதையும் திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தைத் திருத்த காலதாமதமாகும். எனவே அதற்கிடையில் தனியாக ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறோம்.

MR. CHAIRMAN : Now the time is up. To-day we have taken full one hour for questions. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

[27th January 1970

II.—ADJOURNMENT MOTION *Re. SITUATION ARISING OUT OF ACCUMULATION OF PADDY STOCKS WITH SMALL AGRICULTURISTS IN THANJAVUR DISTRICT.*

MR. CHAIRMAN: I have received notice of a motion under rule 43 of the Council Rules from Thiru G. Swaminathan, M.L.C., for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the serious situation that has arisen out of the accumulation of paddy stocks with the small agriculturists in the Thanjavur district (1) for want of purchasers at the controlled rate, (2) on account of non-purchase of the entire quantity tendered to them by the Government, and (3) the practice adopted by the merchant, asking for more quantity at the rate of Rs. 28.50 per 60 kilos per bag whereas the controlled rate is Rs. 28.50 per 57 kilos per bag.

I would like to know how this will come within the scope of the rules governing adjournment motions.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் தற்போது அறுவடை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சம்பா அறுவடை இப்போது நடந்து வருகிறது. இன்னும் ஓரிரு வாரம் அல்லது 10 நாட்களுக்குள் இந்த அறுவடை கொஞ்சம் முழுவரமான நிலையை அடையும். தற்போது உணவு கண்ட்ரோலை நீக்கிவிட்ட பிறகு, எல்லா மாவட்டங்களிலும் பலன் நன்றாக விளைந்திருப்பதைத் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் வரவேற்றாலும், எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த உணவுப் பண்டங்களின் மீதான கண்ட்ரோலை நீக்கியும் பயன் ஏற்படவில்லை என்றே கருதுகிறோம். மாறாக பாதகம் தான் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கருத வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து யாராவது ஒருவர் 100 மூட்டை நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு வெளி மாவட்டத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால், அதில் 5 சதவீத நெல்லை அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்கு அரசாங்கத்திற்கு அளந்து விட்டு, மற்ற பாதியைத் தான் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து தஞ்சைக்கு வந்து அரிசி, நெல் வாங்கும் வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடம் குறைந்த விலைக்கு நெல்லைக் கேட்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அரசாங்கத்திற்கு தாங்கள் தரும் 5 சதவீத நெல்லின் மூலம் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்ட விவசாயிகளிடமே குறைந்த விலைக்கு நெல்லைக் கேட்கிறார்கள். அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையை விட 1 ரூபாய் அல்லது 2 ரூபாய் குறைத்துக் கொடுக்கும்படி வியாபாரிகள் கேட்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல; ஒரு மூட்டைக்கு 6 கிலோ நெல் கொடுங்கள், நாங்கள் அரசாங்க விலைக்கு வாங்குகிறோம் என்கிறார்கள். இதனால் அதிகமாக யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதுமுள்ள சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் தான். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 18 லட்சம் பேர் என்றால், அதில் 17½ லட்சம் பேர் 4 ஏக்கருக்கும் 5 ஏக்கருக்கும் குறைவான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தான். அவர்கள் எல்லாம் அறுவடையான நெல்லை கையில் இருப்பில் வைத்துக்கொண்டு, பின்னால் விலை ஏறிய நேரத்தில் விற்க முடியாத நிலையில் இருப்பவர்கள். அறுவடையான நெல்லை உண்டியாக விற்றுத் தீர வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறவர்கள். அவர்களிடம் போய் வியாபாரிகள் இப்படிக் கேட்கும் போது, உழுது பயிரிட்ட அந்த விவசாயிகள் எல்லாம் அந்த வியாபாரிகள் கேட்கிற விலைக்கே கொடுத்துத் தீர வேண்டிய கட்டாய நிலையில் இருக்கிறார்கள், இதைத் தவிர அவர்கள் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இதற்குக் காரணம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இருக்கும் இந்த உணவுக் கண்ட்ரோலால் ஏற்படுகிற பாதகம் தான். இதனால் ஏழை விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இப்படித் தடுப்பும் விவசாயிகளின் உதவிக்கு சர்க்கார், முன் வரவேண்டும். உணவு உற்பத்தியை அதிகம் செய்கிற நாங்கள் கண்ட்ரோல் எடுக்கப்பட்டால்

p.m.
5-00

27th, January 1970] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நெல் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் செல்லும் நிலைமை வரும் ; அப்போது விலை ஏறும், அதனால் லாபம் பெறலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், 50 சதவீத நெல்லை வியாபாரிகள் சர்க்கார் விலைக்கு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டதன் காரணமாக, நியாயமான விலையை விட குறைந்த அளவுக்கே நெல்லை விற்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதனால் இந்த மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள், இன்னும் உணவு உற்பத்தியில் அபிவிருத்தி காட்ட வேண்டும் என்று நினைத்தவர்கள், உற்சாகம் இழந்துவிட்டது மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகளிடையே பெரிய அதிருப்தி வளர்ந்துள்ளது. இதை இப்படியே விட்டுவிட்டால், அதிகப் படியான அளவில் உணவு தானியங்களைக் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகள் விற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு உணவு உற்பத்தியில் அவர்களின் நாட்டமும் குறைந்து போகும். இந்த நிலையை உடனடியாகத் தவிர்க்க வேண்டும். இதைச் செய்வது என்றால், ஒன்று அரசாங்கம் மற்ற மாவட்டங்களில் வைத்திருக்கும் 15 சதவீத லெவியைப் போல் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் 50 சதவீத லெவியாகக் கொடுத்தால் தான் பிற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துப் போகலாம் என்பதை மாற்றி, 15 சதவீதம் கொடுத்தால் போதும் என்று குறைக்க வேண்டும். அல்லது தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகள் உபரி நெல்லை விற்க முன்வரும்போது, அரசாங்கம் அவ்வளவு நெல்லையும் அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தற்போது கூட விவசாயிகளிடமிருந்து அரசாங்க விலையில் சர்க்கார் வாங்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். இருந்தாலும் நான் அறிகிற வரை, அது “நெபுலஸ்” என்கிற நிலையில் தான் இருக்கிறது. நல்ல முறையில் அரசாங்கம் இதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்குக் கொஞ்சம் காலம் ஆகும் என்று கூறப்படலாம். ஆனால் அதற்குள்ளாக நிலைமை மோசமாகப் போய்விடும் என்பதை நான் அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இப்படி உடனடியான அவசர நிலைமையை ஏற்படுத்தியுள்ள இந்த விவகாரம் குறித்து விவாதிக்க இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒரு மணி நேரம் ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்து அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்காக அரசாங்கத்தின் சார்பில் உறுப்பினருக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். “வெளி மாவட்டங்களில் 15 சதவீத நெல்லைத்தான் அரசாங்க விலைக்கு வாங்குகிறார்கள், ஆனால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 50 சதவீதம் கேட்கிறீர்களே, அதனால் வியாபாரிகள் எங்கள் மாவட்டத்தில் நெல் வாங்கி வெளி மாவட்டங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல அச்சப்படுகிறார்கள், இதனால் விலை குறைந்துவிட்டது,” என்றெல்லாம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் சொல்லியிருப்பது எல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருந்து வெளியே எடுத்துக்கொண்டு போகிறவர்கள் மட்டும்தான் 50 சதவீத நெல்லை அரசாங்க விலையில் அரசாங்கத்திற்குத் தர வேண்டும் என்பதுதான். உள்நேயே விற்க வேண்டும் என்று எந்த விவசாயி கருதினாலும், அரசாங்கம் எவ்வளவு நெல்லாக இருந்தாலும் வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அதற்காக ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டி.சி.எம்.எப். மூலம் 500 வில்லேஜ் செண்டர்களும், எப்.சி.ஐ. மூலம் 35 கலெக்ட்ஷன் செண்டர்களும், அது வல்லாமல் 133 ஆதாரைஸ் எஜெண்ட்களும், அதற்கு மேல் தாலுக்கா, சப்-தாலுக்காக்களில் 18 அலுவலகங்களிலும் அதுவல்லாமல் சிவில் சப்-தாலுக்காக்களில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற மில்லர்ஸ் மூலமும் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று, நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு தான் அரசாங்கத் தலைமைச் செயலாளரையும், உணவுத் துறைச் செயலாளரையும் அனுப்பி வைத்து, அவர்கள் இதைப் பற்றி நன்கு பரிசீலித்து முடிவு செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இதில் சங்கடம் ஏதும் இல்லை. விவ

[திரு. பி. யு. ஷண்முகம்] [27th January 1970]

சாயிகள் எவ்வளவு நெல் கொண்டுவந்து கொடுத்தாலும், அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது. விவசாயிகள் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்குக் குறைந்த அளவில் யாருக்கும் விற்கவேண்டியதில்லை. அரசாங்கம் எப்போது வேண்டுமானாலும், எவ்வளவு நெல் கொடுத்தாலும் வாங்கிக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. வெளி மாவட்டங்களுக்குக் கொண்டுபோக விரும்புகிற வியாபாரிகள்தான் 50 சதவீத நெல் தர வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோமே தவிர, விவசாயிகளுக்கு அல்ல. அது கூட தமிழகத்தில் “பஃபர் ஸ்டாக்” அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்பதன் அடிப்படையில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மீண்டும் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கக் கொள்முதல் விலைக்கு விற்பதாக இருந்தால், எவ்வளவு நெல் இருந்தாலும், அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது. உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுவேன், அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கொள்முதல் விலைக்கு நிறைய நெல் வாங்கிக் கொடுப்பாரானால், நான் அவருக்கு நன்றியுடையவனாக இருப்பேன். எனவே, இதைப் பற்றி விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கையை ஒத்திப்போட வேண்டிய அவசியமில்லை. நான் அரசாங்கத்தின் நிலையை விளக்கிச் சொல்லிவிட்டேன் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

The adjournment motion was not pressed.

III—CALLING ATTENTION TO HARDSHIP CAUSED TO AGRICULTURISTS OF RAMANATHAPURAM DISTRICT CONSEQUENT ON PROPOSED CONSTRUCTION OF DAM ACROSS THE VAIGAI RIVER

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் நரசிங்கபுரம் பகுதியில் புதியதாகக் கட்டப்படவிருக்கும் அணைக்கட்டினால், வைகை அணைக்கட்டின் நீர்ப் பிடிப்புப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் வருவது தடைப்படுத்தப்படும். அதனால் வைகை நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்காமல் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள் என்கிற அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக்க பாஷா :

5-10 பெரியகுளம் வட்டம், நரசிங்கபுரம் கிராமத்தில் வைகையாற்றின் குறுக்கே அணை கட்டும் செயற்குறிப்பிற்றுக்கு அரசு 1969-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் ௫, 6.43 இலட்சம் செல்விலி ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. நரசிங்கபுரம் கிராமத்தின் எல்லைக்குள் வைகையாற்றின் குறுக்கே பெரிய அணை என்னும் அணைக்கட்டு ஒன்று இருந்தது. மேற்கண்ட அணையின் வலது பக்கமாக ஒரு வாய்க்கால் ஓடி நரசிங்கபுரத்தின் வலது பக்கமுள்ள சிறு குளம், பெரிய குளங்களுக்கு நீர் வழங்கி வந்தது. இந்த அணைக்கட்டு பல்லாண்டு களுக்கு முன்னரே சிதைந்து ஆற்றின் நீர்ப் போக்கு புது வழியாக மாறி விட்டது. அணைக்கட்டில் சிதைந்த பகுதி செப்பனிடப்படவில்லை. ஆகையால் அணைக்கட்டில் ஆற்ற நீரைத் தேக்கி குளங்களுக்குத் திருப்பி அனுப்ப இயலவில்லை. மூங்கிலியாரும் மேற்கண்ட அணைக்கட்டும் செருமிடத்தில் ஒரு புதிய அணைக்கட்டு ஒன்றை எழுப்பி பழைய அணைக்கட்டை முந்தைய நிலைக்குக் கொண்டுவருவது தற்போதைய செயற்குறிப்பின் நோக்கம். வரத்துக்காலும் புதுப்பிக்கப்படும். வினாடிக்கு 19 கன அடி நீர் எடுத்துச் செல்லும் அளவுக்கு வரத்துக்காலே அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மாவட்ட ஆட்சியர் இச் செயற்குறிப்புக்கு இணக்கம் அளித்துள்ளார். புதிய ஆயக்கட்டு பலனடைய இந்தச் செயற்குறிப்பில் வகை செய்யப்பட்ட வில்லை. பெரியகுளம் மற்றும் சிறு குளத்தின் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆயக் கட்டுகள்தான் பலனடையும். வைகையாற்றில் நீர் பாயும் அளவை வைத்துக் கருதும்போது, மேற்கண்ட அணைக்கு வினாடிக்கு 19 கன அடி நீர்

27th January 1970] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா]

திருப்பிவிடுவதால், பெருத்த அளவு பாதிக்காது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதினால், இராமநாதபுரம் மாவட்ட உழவர்கள் இன்னலுக்கு உள்ளாக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று உறுதி சொல்லப்படுகிறது.

IV—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: We resume the discussion on the Governor's Address. The hon. Member Thiru T. K. Shanmugam will now speak.

* திரு. டி. கே. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது நன்றி தெரிவித்து, அதனை வரவேற்கும் முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிரிவினில் நமக்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆற்றொடை துயரத்தைச் சித்தரிக்கும் வகையில் ஆளுநர் அவர்கள் பெருமைக்குரிய வார்த்தைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து நம் உள்ளங்களை உருக்கும் முறையில் அதனை வெளிப்படுத்தி தன்னுடைய உரையைத் தொடங்கி இருப்பதற்காக அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. என்றும் காணாத வகையில் சென்ற ஆண்டு நிலவிய பயங்கரமான வறட்சி நிலையை பொறுமையுடனும் திறமையுடனும் சமாளித்த தமிழக அமைச்சரவைக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் வறட்சி நிலைபரணம் பற்றி விரிவாகத் தொகுத்துக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அரசினர் எடுத்துள்ள முயற்சிகளையும், சாதனைகளையும் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார். மத்திய அரசிடம் உரிமையுடனும் அதே சமயத்தில் கண்டிப்புடனும் நடந்துகொண்டு நிதி உதவி பெற்ற தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் பாராட்டிற்குரியவராவார். அடித்தபடியாக, நெல், அரிசி போக்கு வரத்திற்குத் தடையை நீக்கி இருப்பதை நான் உளமாறப் பாராட்டுகிறேன். தடை அகற்றப்பட்டதன் காரணமாக நமது தேவைக்கு நல்ல அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில் சென்னை மாநகரத்திலும் கோயமுத்தூரிலும் இதுவரை இருந்து வந்தது போல ரூ. 200-க்குக் குறைந்த வருமானம் உடையவர்களுக்கு படியரிசித் திட்டத்தின் கீழ் அரிசி வழங்கப் படும் என்ற செய்தி பெரும் ஆறுதல் அளிக்கக் கூடியது. என்னுடைய வேண்டுகோள் ஒன்றையும் இந்த சமயத்தில் அரசுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கலைத்துறையில் இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் நிரந்தரமான வருவாய் உடையவர்களல்ல. நாடகங்களிலும், திரைப்படங்களிலும் அவ்வப்போது தான் சிறு ஊதியம் கிடைக்கிறது. சில மாதங்களில் ரூ. 300 400 வருவாய் கிடைக்கலாம். சில மாதங்களில் வருவாயே கிடைப்பதில்லை மாதம் இவ்வளவு வருவாய் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாத அவல நிலையில் தான் பெரும்பாலான கலைஞர்கள் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே கலைத்துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் விண்ணப்பங்களை மிகவும் பரந்த உள்ளத்தோடு கவனித்து உடனடியாக ஆவன செய்யும்படி அதிகாரிகளுக்கு ஆணை பிறப்பிக்குமாறு மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றிய ஆளுநர் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு சுய ஆட்சி கோரிப் பாடுபட்டு வரும் தமிழரசுக் கழகத்தினருக்கு சிறந்த ஆதரவளிப்பதாகவும், நம்பிக்கையளிப்பதாகவும் இருக்கிறது. இதனை ஆய்வு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுவின் அறிக்கையை ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பதாக ஆளுநர் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது பொருள் நிறைந்த வார்த்தையாகும். இந்தப் பொருளையும், இன்றைய அரசாங்கத்தினுடைய துடிப்பையும் உணர்ந்து இக்குழுவின் விரைந்து செயலாற்ற முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. கே. சண்முகம்] [27th January 1970]

அடுத்தபடியாக, பொங்கல் புத்தாண்டில் இரண்டாம் நாளை திருவள்ளுவர் நாளாக அரசு அறிவித்திருப்பதைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த ஆண்டு நடைபெற்ற திருவள்ளுவர் விழாவில் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கூறியதுபோல, வருகிற ஆண்டில் திருவள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுவிழா தமிழக அரசின் சார்பில் தமிழ்நாடுக்கும், தமிழர் வாழக் கூடிய நாடுகளில் எல்லாம் சிறப்பாக நடைபெறும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசு அலுவலர்களுக்குக் கொடுத்து வருவதுபோன்ற ஒய்வு ஊதியங்களை நகராட்சிப் பணியாளர்களுக்கும் அளிக்க அரசு முன் வந்திருப்பதை நான் மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன்.

இவ்வளவு பாராட்டிற்குரிய ஆளுநர் உரையில் எனக்குத் தோன்றும் சில குறைகளையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் காணும் குறைகள் தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்தவன் என்ற உணர்வுடனும் உரிமையுடனும் சொல்லப்படுபவாகும். எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழ் அரியணை ஏற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் செயலாற்றி வரும் தமிழக அரசினை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஆளுநர் உரையில் மாநில மொழியைப் பற்றிய கருத்து ஏதும் இல்லாதது ஒரு குறையாகவே எனக்குத் தோன்றியது. தமிழ் வளர்ச்சி பற்றி அரசின் இன்றைய கருத்துக்கள் ஆளுநர் உரையில் இடம் பெற்றிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். இனி வரும் ஆண்டுகளிலாவது இதனை கவனத்தில் கொண்டு மொழித் திட்டம் பற்றிய கொள்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் பாடமொழி தமிழாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இது பற்றி கருத்து அறிவித்தபோது, பாடமொழி தமிழாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது; இது பற்றிய முடிவை மாணவர்களின் பெற்றோருக்கே விட்டு விடவேண்டுமென்று கூறினார். அவர்களுடைய தந்தையார் திரு சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் என்னோடு ஓரளவிற்கு நெருங்கிப் பழகியவர். அவர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சங்கீத வித்வத்சபை விழாவில் தமிழர் நிறைந்த அவையில் தமிழ்ப் பாடல்களைத்தான் பாடவேண்டுமென்று கலைஞர்களைப் பார்த்து வலியுறுத்தினார். “வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி, வாழிய வாழியவே” என்ற மகாகவி பாரதியாரின் பாடலை 1935-ஆம் ஆண்டில் “மேனகா” திரைப்படத்தில் பாடியதற்காக எங்களைப் பாராட்டிப் பேசினார். அவருடைய கொள்கைகள் எனக்கு ஓரளவு தெரியும். அவருடைய திருச்செல்வியார் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை சொல்கிறார்கள் என்று எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு பெரிய தலைப்புகள் போட்டு விளம்பரம் கொடுக்க சில தமிழ் பத்திரிகைகளும் நம்மிடையே இருந்து வருவதுதான் எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. இது போன்ற சிறிய சலசலப்புகளால் தமிழக அரசு கொஞ்சமும் தயங்க வேண்டாமென்றும் மொழிக்கொள்கையில் கனிவுடன் செயலாற்ற வேண்டுமென்றும் தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, ஆளுநர் உரையில் பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாலை, உருக்காலை, விசைத்தறி, இவ்வாறு தொழில்வளம் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு தொழில் வளம் எப்படி இன்றியமையாததோ, அதே போல கலை வளமும் இன்றியமையாதது. ஆனால், ஆளுநர் உரையில் கலைத்துறை சம்பந்தமாக எந்தக் குறிப்பும் இல்லையே என்று எனக்குக் கொஞ்சம் கவலையாகத்தான் இருக்கிறது. தொழில் வளம், கலை வளம் இவை இரண்டும் நாட்டின் இரு கண்கள் போன்றவை. தொழில் வளம் பற்றி அரசின் கொள்கை, திட்டங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி ஆளுநர் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல், கலை வளம் பற்றிய அரசின் கொள்கைகளையும் அறிவித்திருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து, பொதுவாக தென்னகம், அதிலும் சிறப்பாக தமிழகம் கலை வளத்திற்குப் பெயர் பெற்ற, வரலாற்றுச் சிறப்பு

27th January 1970]

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

வாய்ந்த பகுதி. பல்வேறு துறைகளிலும் நாம் பெற்றிருக்கும் அந்த வசூலாற்றுச் சிறப்புகள் இன்று தேய்ந்துகொண்டு வருவதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, நாடகங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாடகங்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் பெயர் சூட்டுவதும், தமிழ் நாடகப் பாத்திரங்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டும் சேர்ந்த மணிப் பிரவான நடையில் பேசுவதும் சாதாரண நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. எப்படியாவது மக்களைச் சிரிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு தான் இன்று பெரும்பாலான நாடகங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக, திரைப்படங்களைப் பொறுத்த வரையில், மகளோடு தாயுந் தந்தையும் உட்கார்ந்து இன்று வெளிவரும் பெரும்பாலான படங்களைப் பார்க்க முடியாது. திரையில் வரும் காதல் காட்சிகளைப் பார்த்துவிட்டு அருகிலே அமர்ந்திருக்கும் மக்களைக் கூச்சமின்றி தகப்பன் பார்க்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட மட்ட ரகமான காட்சிகள் மலிந்து விட்டன. கலை நுணுக்கம், நடிப்புத் திறன் இவற்றிலெல்லாம் தமிழ்ப் படங்கள் மிக உயர்ந்திருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றும் ஐயப்பாடு கிடையாது. அதே நேரத்தில் தமிழ் நாடகம், பண்பாடு இவற்றுக்கெல்லாம் சமாதி கட்டப்படுகிறது. நாடகம், திரைப்படம் இவற்றைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள் நம் முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நான் அதிகம் விளக்கத் தேவை இல்லை. ஆபாசம் என்று நான் குறிப்பிடும்போது, கட்டிப்பிடித்து உருளும் காதல் காட்சிகளைப் பற்றி மட்டுமே கூறவில்லை. இரு பொருள் படும்படியான பாடல்களை அமைப்பது, உரையாடலில் வரும்படி எழுதுவது, இவை எல்லாம் சகஜமாகக் காணப்படு கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் எப்படி இருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் தமிழர் நாடகம் மிகப் பழமையான நாடகம். அப்படிப்பட்ட நாடகம், பண்பு இவற்றிற்கு ஊறு விளைவிக்கும் இந்தப் போக்கினைத் தடுக்க வேண்டுமென்று நான் தமிழக அரசினைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களாட்சி நடைபெறும் நாட்டில் இவற்றை எல்லாம் தடுக்க வழி இல்லை என்ற சொல்லிவிடக்கூடாது. ஒரு புறம் உள்ளத்தில் வரக்கூடிய நோய் களை எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து, அவைகளைத் தடுக்க முடியும் என்ற உணர்வு இருக்கையில், தமிழர் சமுதாயத்திற்கே வரக்கூடிய இத்தகைய நோயைக் கண்டறிந்து அதைத் தடுக்க முன் வருவது நம்முடைய தலையாய கடமையாகும். தமிழர் நாடகமும், பண்பும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதற்கு நம்முடைய கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்களும், முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களும், ஏனைய அமைச்சர்களும் வாய்ப்பு நேரும்போதெல் லாம் பொது மேடைகளில் இத்தகைய ஆபாசங்களைக் கண்டனம் செய்வதன் மூலம் மக்களைத் திருத்த முடியும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாசூர் நாடக அரங்கத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே முன்பும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. நான் இந்த மன்றத்திலே அதைப் பற்றிக் கேட்போது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தாசூர் அரங்கம் மிக விரைவிலே இந்த ஆண்டிலேயே கட்ட ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லியது 1969-ஆம் ஆண்டு தொடக் கத்தில் 1969-ம் முடிந்து விட்டது 1970-லே நிற்கிறோம். இன்று வரை அதற் கான முயற்சி எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதை நான் பணிவோடு நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங் களில் தாசூர் அரங்கம் கட்டிமுடித்து பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. கலைவளம் செறிந்த நம் தமிழகத்தில் தாசூர் அரங்கம் அமைப்பதில் காலம் தாழ்த்தும் நிலை வருந்தத்தக்கது என்பதைத் தாழ்மையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முன்பு ஒரு முறை அமைச்சர் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்கள் கல்வித் துறைப் பொறுப்பினை ஏற்றிருந்தபோது, தாசூர் நாடக அரங்கம் அமைப்பதற்கு ஆன செலவைப் பற்றிய என் கேள்விக்குத் தெளிவான விடை கிடைக்கவில்லை. அதை நான் அப்போதே எடுத்துக் காட்டினேன். 'ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் குறித்த விளக்கக் குறிப்புகள்' என்ற தமிழ் நாடு அரசு வெளியிட்டில் 139-ஆம் பக்கத்தில் தாசூர் நினைவு அரங்கத்தைப் பற்றிய குறிப்பில் அச்சப்பிழை நேர்ந்து விட்டதாக அப்போது அறிவிக்கப்பட்டது. எப்போது அந்த அரங்கம் கட்டி முடிக்கப்பெறும் என்ற விளக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

[27th January 1970]

அடிப்படைக்கல் நாட்டி 9 ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. கலைஞர் ஆட்சி வந்த பிறகும் கூட அது நடைபெறவில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதைப்போன்ற கலைத்துறை சம்பந்தமான காரியங்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்றால், கலை, கலாச்சாரத்துக்கு தனியாக ஒரு அமைச்சர் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து; பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இன்றைய முதல்வர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும் முன்பெல்லாம் பல கூட்டங்களில் கலைத்துறைக்குத் தனி அமைச்சர் வேண்டும் என்று வலியுறுத்திப் பேசியதை நானே கேட்டிருக்கிறேன். முன்பும் நான் கூறியிருக்கிறேன். இன்றும் கூறுகிறேன். கலைத்துறைக்கு என்று ஒரு தனி அமைச்சரை நியமித்தால், கலை சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றிக் கலந்து கொள்ளுவதற்கும் உடனடியாகச் சீர்திருத்துவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசில் கலை, கலாச்சாரத் துறைக்கு என்று தனியாக அமைச்சர் முன்பு இருந்ததை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அவ்வாறு தனியாக அமைச்சர் இருந்தபோது கலைத் துறைக்கான பல நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றதும் நமக்குத் தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இப்பொறுப்பை ஏற்கத் தகுதி வாய்ந்த கலைஞர்கள் இருப்பதையும் நான் நன்றாக அறிவேன். அப்படிப்பட்ட கலைஞர்கள் படைத்த ஒருவரிடம் இந்த அமைச்சர் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால், கலை வளர்ச்சிக்கு நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்று பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, ஒன்றை மட்டும் கூறி என் நன்றியுரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சங்கீத நாடக சங்கத்தின் சார்பில் பரிந்துரைக்கப் பெற்ற சிறந்த கலைஞர்களுக்கு வழங்கி வருகிற மானிய உதவி ஏறத்தாழ 60 கலைஞர்களுக்கு சென்ற 1½ ஆண்டுகளாகக் கிடைக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இக் கலைஞர்களைப் பற்றிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய விசாரணைகள், பரிந்துரைகள் எல்லாம் முடிந்துவிட்டன. கலைஞர்களின் வாழ்வு இப்போதோ இன்னும் சற்று நேரத்திலோ என்ற நிலையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மத்திய அரசின் உதவி விரைவில் கிடைக்க உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு அரசினரை மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது சில வார்த்தைகள் கூறி என் கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களைப் பாராட்டவில்லை என்ற குறையை வலுவாக அழுத்திக் கூறிக்கொண்டிருந்ததை நான் கேட்டேன். என்ன செய்வது? எப்படிப் பாராட்டுவது? என்று சொல்லும்போது பரிதாபமாகத்தான் இருக்கிறது. என்றாலும் என்ன செய்வது? தோழமைக் கட்சிகளிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுபவர்களாக இருக்கும்போது, குறைகளைச் சட்டிக்காட்டி, கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்லுவவர்கள் தான் யார்? எங்களைத் தவிர யாருமே இல்லை. இதை நினைக்கும்போது, கிடைக்கும் கொஞ்ச நேரத்தையும் அவர்களைப் பாராட்டுவதிலேயே செலவழித்துவிட்டால் குறைகளை எப்படிச் சொல்லுவது, யார்சொல்லுவது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தர்மராஜ் சந்தோஷம் அவர்கள் பேசும் போது, நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். இது அநேகமாக உறுப்பினர்களுக்குப் பெரும்பாலும் தெரிந்திருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். இது மிக மிகக் கவலைப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மின்சார வாரியத்திலிருந்து 1,500 இடங்களுக்கு ஆட்கள் தேவை என்று பத்திரிகையில் விளம்பரம் போட்டால், 1½ லட்சம் விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அதுவும் ஆள் 1-க்கு ரூபாய் ஆறு போஸ்டல் ஆர்டர் அனுப்பி வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகவே, நாட்டில்

27th January 1970] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எந்த அளவுக்கு உச்ச நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து நாம் ஒருவாறு புரிந்து கொள்ளலாம். நாட்டில் இருக்கும் இந்தக் குறையை நீக்க அரசாங்கத்தில் எந்த உருப்படியான திட்டமும் இருப்பதாக ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படாமல் இருப்பது உண்மையிலேயே நாட்டிலேயுள்ள படித்த இளைஞர்களுக்கும் மற்ற பொது மக்களுக்கும் ஏமாற்றம் அளிப்பதாகும். ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளாக நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகப் பெரிய பயங்கரமான சூழ்நிலையை உருவாக்கிவருகிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக இப்போது ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற விஷயம் மிக மிக யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அது தான் விசைத் தறியைப் புகுத்துவது என்ற கொள்கையைக் கைக்கொண்டிருப்பதாகும். பல வருஷங்களாக தமிழ்நாட்டில் ஏற்கெனவே இருந்த காங்கிரஸ் அரசு மிகவும் நிதானமாக பரிசீலனை செய்து தான் விசைத்தறி புகுத்துவதைத் தாமதப்படுத்தி வந்தது. விசைத் தறி புகுத்துவதைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் அனைவரும் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் குறைந்த அளவு வேலை வாய்ப்பையும் இழக்க நேரிடுமோ என்ற பயம் அவர்கள் மத்தியில் இருந்து வருகிறது அப்படி விசைத் தறி புகுத்தப்படுவதால், பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்படும், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பார்த்து, “கைத்தறி நெசவாளர்களே, உங்களுக்கெல்லாம் நிலம் ஒப்படைக்கிறோம், இந்தத் தொழிலை விட்டு விட்டுப் போங்கள்” என்று மறைமுகமாகச் சொல்வதாகவும், “உங்கள் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி, உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம், இந்தத் தொழிலை விட்டு விடுங்கள்” என்று சொல்வது போலவும் இருக்கிறதே தவிர, அந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மாற்றுவேலை அளித்து உதவும் திட்டம் எதையும் அறிவிக்கவில்லை அப்படி அறிவித்திருந்தால், அவர்கள் நிம்மதியோடு இருக்க முடியும் உண்மையாகவே தமிழ்நாட்டில் கைத்தறி நெசவு ஒரு மிக முக்கியமான தொழில் சுமார் 30 லட்சம் குடும்பங்கள் நெசவுத் தொழில் செய்து வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய தொழிலாக அதுதான் மக்கள் மத்தியில் பரவலாக எல்லா இடத்திலேயும் பரவியிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் தன்மையில் விசைத் தறிகள் புகுத்தப்பட்டால், கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகுதியும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, அவர்கள் இதை நீண்டகாலமாக மிக்க கடுமையாக எதிர்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய எதிர்ப்பைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்களுடைய ஜீவாதாரமான பிரச்சனை, வாழ்க்கைப் பிரச்சனை. ஆகவே விசைத் தறியைப் புகுத்துவது என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வருவதென்றால், அதனால் பாதிக்கப்படும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மாற்றுவேலைக்கு ரூ. திட்டம் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, அதன் பிறகு விசைத்தறியைப் புகுத்த வேண்டும். அப்படியில்லாமல், நிலம் தருகிறோம், குழந்தைகள் படிப்புக்கு வசதி செய்து தருகிறோம் என்று சொல்வதில் பொருள் இல்லை. ஏற்கெனவே படித்தவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் 1,500 இடங்களுக்கு 1½ லட்சம் பேர்கள் அபிவிருத்திப் போடும் நிலைமை இருக்கும்போது, கைத்தறி நெசவாளர்களின் குழந்தைகளையும் படிக்க வைத்து உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்வது உண்மையில் அவர்கள் கஷ்டத்தைப் போக்கும் திட்டமாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே விசைத்தறியைப் புகுத்துகிற விஷயத்தில் அரசாங்கம் மாற்றுத் திட்டம் எதையாவது உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் மிக முக்கியமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுட்டம், ஒழுங்கு ஆகியவைகள் பற்றிப் பேசும்போது, வங்கத்திலும், ப.ம. கோளத்திலும், வேறு பல இடங்களிலும் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அதைப்போல தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறதா என்ற கேள்வியை

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[27th January 1970]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கேட்டார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு நிலைமையைப் பற்றிக் கூறும்போது, உண்மையாக என்றைக்குமே தமிழ்நாட்டினுடைய பண்பு, தமிழ்நாட்டினுடைய பழக்க வழக்கங்கள், ஆகியவைகள் மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் முன் மாதிரியாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, அதில் தமிழ்நாட்டை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுவது, எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், சரியாக வராது. மது விலக்குப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும்கூட, அடிக்கடி மைசூர், ஆந்திரா போன்ற வேறு சில மாநிலங்களைக் குறிப்பிட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தமிழ்நாட்டோடு அவைகளை ஒப்பிட்டுப் பேசுவது கொஞ்சம் கூட பொறுத்தமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். எனென்றால், திருவள்ளூர் இங்கேதான் பிறந்தார். திருவள்ளூர் கூறிய கருத்துக்களை நாம்தான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். திருவள்ளுவருக்கு நாம்தான் சிலைகளைத் திறந்து வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே திருவள்ளுவர் பிறந்த தமிழ்நாட்டை மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள நிலைமைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசுவது, நாம் அங்கே இருக்கக்கூடிய கருத்துக்களை ஒத்துக்கொண்டது போலாகும். ஆகவே, இந்தச் சட்டம், ஒழுங்குத் துறையில் வேறு பல மாநிலங்களில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றியது அல்ல பிரச்சினை. வேறு பல மாநிலங்களில் ஏதேதோ நடக்கிறது. முதலமைச்சரே உண்ணாவிரதமிருக்கிறார் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையாகவே அவை எல்லாம் அந்த மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய சட்டம், ஒழுங்கு சீர்குலைவைக் காட்டுகின்றன. அத்தகைய செயல்களை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அதைப் போல் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் இல்லையே என்று சொல்லுவது தமிழ் நாட்டின் பெருமையைத்தான் குறைக்கும். தமிழ்நாட்டில் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், ஏன்? எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் அந்தப் பெருமையில் பங்கு இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எல்லோரும் ஒத்துழைப்பதால்தான் சட்டம், ஒழுங்கு இங்கே ஓரளவிற்குப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜ் அவர்கள் பேசும்போது, நாட்டிலே கொள்ளை, கொலைகள் எல்லாம் நடக்கின்றன என்று கடுமையாகக் கூறினார்கள். ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்கிறேன், அதை நினைத்தாலே எனக்கு அனுதாபமாக இருக்கிறது. மதுரையில் காமராசுபுரம் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது, அந்தப் பகுதியில் நாலேந்து மாதங்களுக்கு முன்னால், ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார். நாலேந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் கொலை செய்கவரைப் பிடித்தார்கள், நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், இது வரைக்கும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் மிக முக்கியமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, தமிழ்நாட்டிலே, மதுரை நகரத்தில் காமராசுபுரம் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறதே, அங்கே ஒரு தனி அரசாங்கம் நடக்கிறது, அதையும் இந்த அரசின்கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய போலீஸ், கீல்ஸ் எல்லாம் அங்கே ஒன்றும் செய்ய முடிவதில்லை இந்த நாட்டின் சட்டங்கள், உத்தரவுகள் எல்லாம் அங்கே செல்லுபடியாகிதில்லை. இந்த நாட்டின் இன்றைய ஆளும் கட்சியினுடைய ஒரு சில ஆதரவாளர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களால்தான் அங்கு காரியம் நடத்தப்படுகிறது என்றால், உண்மையிலேயே நான் வேண்டுமென்று சொல்லுவதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. ஆனால், அவர்கள் ஆதரவாளர்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அப்படியுட்பட்ட ஒரு மோசமான, சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினையைத் தகர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை வெளிப்படையாக, பகிரங்கமாகச் சொல்லுவதற்குக் கூட முடியாது. அதையும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்கள் நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை வெளியிலே எடுத்துச் சொல்ல முடிவதில்லை. போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் கம்பளெயிண்டு கொடுக்க முடிவதில்லை. கொடுத்துவிட்டு வந்தால், அவர்கள் அங்கே இருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை மதுரை நகரத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை எல்லாம் நீங்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் முக்கியமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட சமு

27th January 1970]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

தாயத்திலுள்ளவர்கள் கிராமப் பகுதிகளில் படுகின்ற சில நிகழ்ச்சிகளையும் கஷ்டங்களையும் உங்களிடம் சொன்னால், நீங்கள் உண்மையிலேயே ஆச்சரியப் படுவீர்கள். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலோ அப்படி நடக்கிறது என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருக்காட்டுப்பள்ளிக் கருகாமையில் கூடநாணல் என்ற ஒரு கிராமத்தில் எங்கள் சமுதாயத் தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் இந்த மருத்துவ சமூகத் தைச் சேர்ந்தவர். அந்த ஊரில் இரண்டு மூன்று குடும்பங்கள் இருக் கின்றன. இவர் ஒருவருக்குத்தான் கொஞ்சம் காணி இருக்கிறது. அவர் அந்தத் தொழிலைச் செய்தால் கொஞ்சம் கௌரவக் குறைவு, அநாகரிகம் என்பதற்காகவோ அல்லது மரியாதை இல்லையென்பதற்காகவோ அந்தத் தொழிலை விட்டுவிட்டு, அவர் விவசாயம்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய ஒருவர், அங்கே கொஞ்சம் செல்வாக்குப் படைத்தவர், இவரை அழைத்து எனக்கு நீ தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவர், ஐயா, நான் தொழில் செய்வ தில்லையே, நான் விவசாயம்தானே செய்துகொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். அதற்காக அவரை தன் காலில் கிடந்த செருப்பைக் கழற்றி 10, 15 அடி அடித்திருக்கிறார். இதற்கு எல்லாம் போலீசிலே சொல்லவில்லை. கம்பளெயினட் செய்யவில்லை. என்னிடம் என்ன நடந்தது என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். நான் போலீசில் தெரிவிக்க வில்லையா என்று கேட்டதற்கு, இதைப் பற்றிக் கம்பளெயினட் கொடுக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுத்தால், ஊரிலே குடியிருக்க முடியாது என்று கூறுகிறார். இது நடந்தது கூட நாணல் என்ற கிராமத்தில். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஆயிரக் கணக்கில், நூற்றுக்கணக்கில் பெரும்பாலான கிராமங் களில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இது போன்ற பல ஊர்களில் நடக் கின்ற பல நிகழ்ச்சிகளை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். இன்றைக்குக்கூட வில்லிவாக்கத்தில் எங்கள் சமுதாயத்தினர் சம்பந்தமான ஒரு கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். இப்படி ஒரு மனு வந்திருக்கிறது என்று நான் சொன்னபோது, எனக்குப் பின்னால் பேசிய ஒருவர் என்னுடைய மாம னானு இப்படித்தான் மரத்தில் கட்டி வைத்து சவுக்கால் அடிக்கப்பட்டார் என்று பேசினார். இப்படிப்பட்ட நிலைமை எல்லாம் நாட்டில் இருக்கிற போது, சட்டம் ஒழுங்கு சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று நாம் சட்ட மன்றத்தில் பேசிக்கொள்ளலாம். ஆனால், நாட்டிலே இல்லை. நாட்டிலே ஏழை, எளியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எல்லா ஊர்களிலும் கொடு மைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பரிதாபமான நிலைமையிலே வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷன் என்ற பெயரால், இன்றைக்கு ஒரு பிற்பட் டோர் நல ஆணைக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு வினர் பிற்பட்ட வகுப்பினர் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது என்ப தைப் பரிசீலனை செய்து, அடுத்த ஆண்டு அரசிற்கு தன்னுடைய அறிக் கையை சமர்ப்பிக்கும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் “எங்கள் சமூகத்தை ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் கோக்க வேண்டும்” என்ற கோரிக்கையை வெகு நாட்களாக வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். நண்பர் திரு எத்திராஜ் அவர்கள் பேசும்போது கூட, அதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஏன் இதை அவசரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமென்றால், அடுத்த வருகிற டெல்லி பாராளுமன்றக் கூட்டத்தில், அதாவது பட்ஜெட் கூட்டத்தில், இது சம்பந்த மாகச் சில வகுப்பினரைச் சேர்த்துக்கொள்வது, வேறு சில வகுப்பினரை நீக்குவது என்ற பிரச்சனை பரிசீலனைக்கு வரப்போகிறது. அது வருவதற்கு முன்னால் தமிழக அரசு சிபார்சு செய்து, சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று சொன்னால், அது கொஞ்சம் பயனுடையதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அதை அவசரமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆனால், இந்தப் பிற்பட்டவர்கள் நலக் கமிஷன் விசாரணை செய்து, அடுத்த ஆண்டு அறிக்கை சமர்ப்பித்து, அதற்குப் பின்னால், ஏதா வது செய்வது என்பது இந்த இனத்திற்கு உரிய காலத்தில் செய்யும் உதவி யாக இருக்காது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். சலவையாளர்கள், கூடிவரத் தொழிலாளர்கள் அல்லது மருத்துவர்கள்

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[27th January 1970]

ஆகிய இந்த இரு சமூகத்தாரையும், தாழ்த்தப்பட்டவர் பட்டியலில், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பில் சேர்ப்பதற்கு தமிழக அரசு சிபார்சு செய்ய வேண்டியது மிக மிக முக்கியமானது என்பதையும், நாட்டில் கிராமப் பகுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நிலைமையையும் போலவேதான் இந்தச் சமூகங்களின் நிலைமையும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதையும் வலியுறுத்தி அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5-40
p.m.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் உரத் தொழிற்சாலை இன்னும் சில தொழில்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. நாட்டிலே உள்ள வேலை இல்லாக் கஷ்டம் தீரவேண்டும் என்றால், பெரிய பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு போனால் மட்டும் முடியாது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் நன்றாக நூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை என்ற முறையில் ரூபாய் 500, 1,000, 1,500 மூலதனம் வைத்து, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு தொழில் நடக்கும் விதத்தில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பரவலாக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அரை ஹார்ஸ் பவர், ஒரு ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார்கள் வைத்துத் தொழில் செய்யும் திட்டங்களைப் பரவலாக்க வேண்டும். ஒரு சில இடங்களில் ஒன்றிரண்டு பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதால், வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. இன்று நாட்டிலே எழுந்துள்ள வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க, வீட்டுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படும் முறையில் ஏழைகளுக்கும், பணம் இல்லாதவர்களுக்கும் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் வேலையில்லாத இண்டஸ்ட்ரீ தைப் போக்க முடியும். சிறு தொழில்—ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீ என்று இப்போது வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதினாறு லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்துக்குக் குறைவாக உள்ள தொழில்களைத்தான், ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் மூலதனம் வைத்துச் செய்யும் தொழில்களைத்தான் சிறுதொழில்கள் என்றாகருத் வேண்டும். அதற்குக் குடிசைத் தொழில் என்ற பெயர் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தாமல், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் போட வேண்டிய பெரிய, பெரிய தொழில்களை சிறு தொழில் என்ற பெயரால் நாட்டிலே ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தால், வேலையில்லாப் பிரச்சனை எப்படித் தீரும் என்பதை அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தி, எல்லோருக்கும் வேலை கிடைப்பதற்கான சூழ்நிலை உருவாவதற்கு, தொழிலைப் பரவலாக்க வேண்டும். இதிலே என்னுடைய சுயநலமும் இருக்கிறது. பல ஊர்களில் தொழிற் போட்டைகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் பல புதிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், எங்களைப் போன்ற பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை வைக்கக் கூட வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அதற்கான நிலைமை இல்லை. அந்த அளவுக்குப் பொருளாதாரத்தின் அடித் தளத்தில் இருக்கிறோம். ஆகவே, எங்கள் சமூகத்தினருக்கும் இது போன்ற சிறு தொழில்களில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுவாக இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். மதுரைக்கு அருகாமையில் மாக்குளம் என்ற ஊர் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கண்மாய் பற்றி அந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட அமைச்சர்களிடத்தில் கோரிக்கை மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்பது மைல் நீளமுள்ளது அதன் கால்வாய், அதன் அகலம் 36 அடி என்று அடங்கலில் கூறப்பட்டிருக்கூட, இப்போது 6 அல்லது 7 அடி அகலம் தான் இருக்கிறது. இரு புறமும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டு அந்தக் கால்வாயின் அகலம் குறைந்து அந்தக் கண்மாய்க்கு ஒழுங்காகத் தண்ணீர் வருவதில்லை என்ற குறையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றால், பொதுப்பணித் துறையினர், அந்தக் குளத்தை எடுத்துக்கொண்டு பராமரிக்க வேண்டும். குடிமராமத்து செய்யும் கண்மாய்களில் இது இருக்கிறபடியால், இந்த ஒன்பது மைல் நீளம்

27th January 1970]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

உள்ள கால்வாய்க்கு மராமத்து செய்ய இன்றைய நிலைமையில் மக்களை ஒன்று திரட்டிக்கொண்டு செல்வது கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறது. அப்படியே குடி மராமத்து செய்தாலும் கூட, பக்கத்திலேயுள்ள ஆக்கிரமிப்புகளைத் தடுப்பது என்றால், தனிப்பட்டவர்கள் செய்யும்போது ஆங்காங்கே இருக்கிறவர்களின் எதிர்ப்பு கிளம்புவது சகஜம். ஆகவே, இதைப் பொதுப் பணித்துறை எடுத்துக்கொண்டு, கால்வாயைச் சீர்படுத்தி, ஒழுங்காகக் கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தக் கண்மாய் ஒரு தடவை நிரம்பிவிட்டால் 3,000 ஏக்கர் விளையும். அப்படிப் பட்ட பெரிய ஏரி மாட்குளம் ஏரி. அதற்குக் குடி மராமத்து செய்யும் வழக்கத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, பொதுப் பணித்துறை எடுத்து சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாட்குளம் கண்மாய் உடைந்தால் மதுரை அழியும் என்று பழமொழி சொல்வதுண்டு. அவ்வளவு பெரிய குளத்துக்குத் தண்ணீர் வர வழியில்லாமல் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். மலேசியாவில் 10 லட்சம் இந்தியர்கள் வாழ்கிறார்கள். அதில் ஏறத்தாழ எட்டு லட்சம் பேர்கள் தமிழ்நாட்டுக்காரர்கள். இங்கேயிருந்து மலேசியாவுக்கு நியமிக்கப்படும் இந்திய தூதர்கள் தமிழ்நாட்டவராக இருக்க வேண்டும் என்று அங்கேயுள்ள மக்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். பத்து லட்சம் இந்தியர்கள் இருந்தாலும், அதிலே எட்டு லட்சம் பேர்கள் தமிழர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், தமிழர்களின் நலனைக் கவனிக்க, அதற்கு வேண்டிய அளவு விவரம் தெரிந்தவர்களாக தமிழர்கள்தான் இருக்க முடியும். அப்படிப் பட்டவர்களிடத்தில்தான் தமிழர்கள் சென்று தங்கள் குறைகளைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூற முடியும். ஆகவே, தமிழர்களைத் தூதுவர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தி, மலேசியா, இலங்கை போன்ற தமிழர்கள் அதிகமாக வாழக் கூடிய இடங்களில் எல்லாம் தமிழர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் வறட்சி நிவாரணப் பணியைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். அதற்கென்று பல கோடி ரூபாய்கள் மத்திய அரசிலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. அப்படி வாங்கிய திறமைக்கு இந்த அரசை நாம் பாராட்டலாம். ஆனால், நடந்திருக்கிற வேலைகளால் வறட்சி தீர்ந்ததா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், அப்படி எந்த வேலையையும் எடுத்துக் காட்ட முடியாது. ஏதோ நிவாரண வேலைகள் நடந்துகொண்டேயிருந்தன. வறட்சி தீரும் அளவுக்கு, வளமேற்படுகிற அளவுக்குத் தொடர்ந்து மழை பெய்தது. அப்படி மழை பெய்ததால், வறட்சி தீர்ந்தது என்று சொல்லலாமே தவிர, வறட்சி நிவாரண வேலைகளால் எல்லாம் செய்துவிட்டோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதையே வலியுறுத்திப் பேசியது சரியானதல்ல. வறட்சி நிவாரண வேலைகளால் பயன் விளைந்ததாகப் புள்ளி விவரம் காட்ட முடியாது. ஏதோ ஏரிகளை, கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி ஞாக்கள் என்றால், மழை பெய்தால் கொஞ்சம் அதிகமாகத் தண்ணீர் தேங்க முடியும், பிற்காலத்தில் விவசாயத்திற்குக் கொஞ்சம் தாராளமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்லலாமே தவிர, தற்போதைய வறட்சி தீருவதற்குப் பயன்படும்படியாக எதாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் நான் ஒரு குறையாகச் சொல்லவில்லை. நாம் செய்கிற காரியங்கள் பயன் இல்லாமல் தோல்வியடையக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். நான் கூறிய குறைகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, பார்த்து, மக்களுக்கு நன்மை பயக்கத்தக்க திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குக் கொடுத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி சரஸ்வதி பாண்டூரங்கம் : மேல் அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று அதில் இருக்கிற ஒரு சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முற்படுகிறேன். முதன்முதலாக தமிழ்நாட்டில் குழந்தைகள் இல்லங்கள் 350-க்கு மேற்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தக் குழந்தைகள் பராமரிப்புச் செலவுக்காக, ஹரிஜனக் குழந்தைகள்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்ட்ரங்கம்] [27th January 1970]

அனாதைக் குழந்தைகளாக இருந்தால், ரூபாய் 20; தாசில்தார் அவர்களால் அத்தாட்சிப் பத்திரம் கொடுக்கப்பட்ட தாய் தந்தையற்ற அனாதைக் குழந்தைகளாக இருந்தால், ரூபாய் 10—இப்போது ரூபாய் 12 என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். போலீஸ் மூலமாக வருகிற குழந்தைகளுக்கு ரூபாய் 40. இப்படி தாய் தந்தையற்ற அனாதைக் குழந்தைகள், ஏழைக் குழந்தைகளில் எதற்காகப் பாடுபாடு என்று கேட்கிறேன். பாகு பாடு அற்ற சமுதாயத்தை இன்றைக்கு உருவாக்க வேண்டிய அரசாங்கம் ஏழைக் குழந்தைகளை மூன்று விதமாகப் பிரித்து, ரூபாய் 12, 20, 40 என்று பிரித்து வைத்திருக்கிறது என்று நினைக்கும்போது, நாம் வருந்தாமலிருக்க முடியாது. உடனடியாக ஆவன செய்து எல்லோருக்கும்—ஒரேவிதமான முறையில் ரூபாய் 40-ஐக் குறைக்க வேண்டாம்—இந்த விலைவாசி ஏற்றம் மிகுந்த காலத்தில், அந்தக் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க ஏற்படும் செலவைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கும் அனாதைக் குழந்தைகளுக்கும் ரூபாய் 20 அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

-50
m.

* மாண்புமிகு திரு. கே. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் குழந்தைகள் சம்பந்தமாக, இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒரு சிறு விளக்கத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடந்த நீண்ட நாட்களாக அம்மையார் போன்றவர்கள் ஒரு குழந்தைக்கு ரூ. 10 மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்து, இந்த அரசாங்கம் அதை ரூ. 12 ஆக மாற்றியிருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் நன்றி தெரிவித்தார்கள். ஏதோ போலீஸ் மூலமாக வந்து சேருகிற குழந்தைகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த விதி முறைகள் முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட்டவை. ஆகவே, அதை மறு பரிசீலனை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்ட்ரங்கம் : மிகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அநாதை இல்லங்களில் வெளியிலிருந்து வருகிற குழந்தைக்கும் போலீஸ் மூலம் வருகிற குழந்தைக்கும் வித்தியாசம் காட்ட வேண்டாமென்று இந்த அரசை நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏழை அநாதை இல்லங்களில் இருக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு உயர் நிலைப் பள்ளியில் ஸ்பெஷல் ஃபீஸ் வாங்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு யார் ஃபீஸ் கட்டுவது? எந்தக் கணக்கில் வைப்பது? ஆதலால் அரசாங்கம் இதை எடுத்துவிட வேண்டும்.

போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், எங்கள் வட சென்னையைப் பார்க்கிறபோது பெண்கள் பஸ்ஸில் ஏற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் பஸ் நிற்க வேண்டிய இடத்தைத் தாண்டிச் சென்று நிற்பதால் ஆண்கள் ஓடிச் சென்று ஏறி விடுகிறார்கள்., ஆனால் பெண்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுவும் குழந்தையோடு வருகிற பெண்களால் ஏற முடியாது. சென்னைக்கு அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற பஸ் போக்குவரத்து எல்லாம் சரி வர நடக்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல. முன்பு இருந்த அரசாங்கம், அதுவும் முக்கியமாக காலஞ் சென்ற டாக்டர் யூ. கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் இந்தக் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று முன்புறம் இருக்கிற வழியில் பெண்கள் ஏறுவதற்கும், பின்புறம் இருக்கிற வழியில் ஆண்கள் ஏறுவதற்கும், இறங்குவதற்கும் வகை செய்து, அப்படி வைக்கிறபோது பெண்களுக்கு ஒரு சரிபாதி இடம் அளிக்கப்பட்டு, ரொம்ப நன்றாக நடந்து வந்தது. இந்த அரசாங்கம் வந்து அதை மாற்றியது என்று நான் சொல்ல முடியாது. ஆனால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எந்தக் காரணத்தாலோ அது மறுபடியும் மாறி விட்டது. அந்த மாற்றத்தைத் திருத்தி யமைத்து பெண்கள் முன்னால் ஏறி இறங்குவதற்கும், ஆண்கள் பின்னால்

27th January 1970] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்ட்ரங்கம்]

ஏறி இறங்குவதற்கும் ஒரு வசதியை இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மணலியில் எண்ணை சுத்திகரிப்பு நடக்கிறது. அதிலிருந்து வருகிற புகை பல மைல்களுக்குச் சுற்றுகின்றது. அப்படிச் சுற்றும்போது, அந்தக் காற்றினாலே, அந்தப் புகையினாலே ஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்ற பயம் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இந்தப் புகையை எவ்வாறு அரசு கட்டுப்படுத்துவது. அந்தப் புகை பல மைல்களுக்குப் பரவாமல், அந்த விஷம் மக்களிடையே பரவாமல் எப்படித் தடுப்பது என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் பஸ்விலிருந்து வருகிற புகையும் பிளாட் பாரத்தில் போகிறவர்கள் கண்களை எல்லாம் நிரப்பி விடுகிறது. ஆகவே பஸ்களில் புகை ஒரு பக்கமாகச் செல்லாமல் பின்பக்கத்திலே குழாய்கள் அமைத்து மேலே செல்லுவதற்குரிய முறையில் அதை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஆசிரியர்கள் இந்த நாட்டிற்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள். அவர்கள் இருந்தால்தான் நம்முடைய குழந்தைகள் அறிவுச் சுடர்களாக விளங்க முடியும். அந்த விதமாக நல்ல குழந்தை வளர்ச்சிக்கு, எப்படி சம்பளக் கமிஷன் மூலமாக அரசாங்க அலுவலர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வாறு இந்த நாட்டில் மாணவர் வளர்ச்சிக்காக இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுடைய குறையைத் தீர்ப்பதற்கு, ஒரு கமிஷன் அமைத்து அவர்களுடைய குறைகளை நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி :** பொதுவாகக் கடந்த கால அரசாங்கமும் சரி, இன்றைய அரசாங்கமும் சரி, சம்பளக் குழு அமைக்கப் பட்டால், அதனுடைய சிபாரிசுகளை ஆசிரியர்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுடைய வேலை நிர்ணயங்களில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைப்பதற்காக கல்வித்துறை மூலமாக ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் இல்லாக முறையில், ஆசிரியர் சங்கத்தின் செயலாளர் அந்தக் குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு குறைபாடுகளை தனி கவனம் செலுத்தித் தீர்த்து வைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்து வந்திருக்கிறது. மேலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அதிலும் கவனம் செலுத்தி, ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல எல்லோருக்கும் இருக்கக் கூடிய பிரச்சினை எதுவானாலும் நிதி நிலைக்கு உட்பட்டு அரசாங்கம் ஆவன செய்யும்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்ட்ரங்கம் : அடுத்தது வட சென்னை கடற்கரை விஸ்தரிப்பு. ரொம்ப பசிக்கிறது என்று சொல்லுகிற குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்காமல், நோய்வாய்ப்பட்டு உணவு வேண்டாமென்று சொல்லும் குழந்தைக்கு சத்துணவு கொடுப்பது போல இருக்கிறது. மெரீனா பீச்சை அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும், அழகு படுத்த வேண்டும், அதற்குப் பல லட்ச ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வட சென்னை, தொழிலாளர்கள், பாட்டாளிகள் வாழ்கிற பகுதியாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு லீட்டில் 10 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற மக்கள் எங்கே உலாவப் போவது என்றால், கடற்கரையில்தான். 20 ஆண்டுகளாக வட சென்னை கடற்கரை ரொம்ப அழகாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது துறைமுக விஸ்தரிப்பு என்று அதை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு நல்ல, அழகான, பெரிய சாலை வகுத்திருக்கிறார்கள். பக்கத்திலே அழகான இடங்கள் இருக்கின்றன. அதை நன்றாக விஸ்தரியுங்கள், அழகு படுத்துங்கள், நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் வட சென்னை

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டூரங்கம்]

[27th January 1970]

யில் வாழ்கிற ஏழை மக்கள் உலாவுவதற்கு உரிய அந்த ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதி மக்கள் எழ்மையில் இருக்கிறவர்கள் வாழ்க்கையில் அடித்தளத்தில் இருக்கிறவர்கள். அவர்களுடைய வாழ்விருகு இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்கள் எங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவில்லை. அதனால் எனக்கு வருத்தமில்லை. இவர்கள் இந்த அரசாங்கம் வந்தால், தங்களுக்கு நல்லது கிடைக்குமென்று நம்பி உங்களுக்கு வோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வழி செய்து கொடுத்து, நன்றாக பூங்காக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று அவர்களெல்லாம் உங்களுக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்சி வரவேண்டும், வந்தால் நன்மை செய்யும் என்று நம்பிக்கை வைத்து வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு நல்ல காரியத்தை இந்த அரசாங்கம் செய்து, கடற்கரை ஓரமெல்லாம் மெரீனா பீச்சைப் போல நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

6-00
p.m.

* **THIRU A. P. JANARDHANAM:** Mr. Deputy Chairman, Sir, at the very outset, I want to pay my glorious tributes to His Excellency the Governor. Though he comes from 1,500 miles away, he has ingratiated himself into the affections of the people of Tamil Nadu. Though a Punjabi, he has become a great lover of Tamil Nadu, he has become a great lover of Tamil language, and he has become a great lover of Tamil culture and Tamil traditions. Especially, he was very much impressed with Anna's erudition, magnanimity, sincerity and simplicity. I thank the Governor for the great compliments he has paid to my illustrious leader. Last year Anna was hovering between life and death. The Governor frequently visited the Cancer Hospital and he was very much moved by Anna's sufferings.

Sir, the Governor has paid just tributes to the smooth transition from Anna's Chief Ministership to Kalaingar's Chief Ministership. That is ingrained in our blood. We are trained in the path of Duty, Dignity and Discipline by Anna. Above all, we were conscious of the fact that if we split and break away, utter darkness will descend on us irrevocably and Democracy in Tamil Nadu will be shattered to pieces. A great race, a great people entrusted us with the great job of resuscitating them in the world. We were conscious of that mission and we did not split. We admirably stuck to the job, thanks to the magnanimity of the senior leaders of the party. Since our great leader was snatched away from us, we all felt that we must work together and contribute our best and resolved to work with vigour and fight very severely want and ignorance in this part of the country. We have succeeded very much again thanks to the co-operation of officials and thanks to the co-operation of the Opposition which is much better than elsewhere in the rest of India. I openly acknowledge that the Congressites in this part of the country are far, far better than their counter-parts in Bihar, Uttar Pradesh or Rajasthan. Sir, the Hon. Member Thiru Aiyaswamy pointed out that they had imbibed the teachings of Thiruvalluvar. The calm atmosphere prevailing here and the magnanimity with which sometimes they appreciate us, all these things show that Tamil Nadu is an oasis in the desert of back stabbing, chicanery, intrigue, anarchy and so on. In that way we are all progressive.

Sir, reference was made by the hon. Members Thirumathi Lakshmi Krishnamoorthy and Thiru Vasantha Pai to the beauty of the English language. May I add that we are not blind to the beauty of English language? Of all the States in India, Madras is very much conscious of the beauty of the English language, the subtlety and the nuances in

27th January 1970]

[Thiru A. P. Janardhanam]

the English language. Our leader Anna carried Thirukural to America through his medium of English. He conquered Delhi through his Rajya Sabha speeches. We are, therefore, conscious of the influence of the English language. Sir, the Hon. the Minister for Education referred to the fact that for every 5,000 works in English, we had barely two or three in Tamil. But Tamil is the oldest language in the world. It has produced the best Sangam literature. Of late we are doing our best to cope with modern trends. Our Ministers are all alive to the sublimity of the English language, to the glory of that language and they all acquit themselves well with the foreign dignitaries and journalists.

Now, Sir, all eyes are turned on us after the miracle of 1967 when we defeated the mighty lords in the Congress. All the world is wondering how such young men could defeat the mighty stalwarts who were strutting the globe like peacocks. That is a miracle that has attracted Japanese journalists, that has attracted American scholars. Plenty of scholars are doing research on D.M.K. and their leaders. So many people come with their tape-recorders to me and shoot questions at me and take all my impressions there. So we cannot be blacked out hereafter. From 1967 onwards we are growing from strength to strength. Now, presently the political wind is blowing strong in our favour from Delhi. I mean Mrs. Indira Gandhi has come to recognise our worth, not because we slavishly support her. We support her on principle. We still hold that if she buttresses Hindi, if she allows the domination of the Centre over the States, we will oppose her tooth and nail. We support her now as we supported Thiru Kamaraj in his good endeavour to educate the people, in his effort to uplift the oppressed and the depressed. We support Mrs. Indira Gandhi because she nationalised the banks, because she is out to woo the common man except Thiru Kamaraj who is, of course, very popular here among his workers. But what of Atulya Ghosh, S. K. Patil and the exploded Mr. Niljalingappa? The Congress bull has been very finely cornered by Mrs. India Gandhi.

Sir, we are now concerned with fighting the Communists, the extreme Communists, the Naxalities. But mind you, Sir, Kalaingar Karunanidhi, to any trouble-shooter, to any mischief-monger, to any disturber of peace, will be the Erode dynamite wrapped in Kancheepuram Cellaphone. Any aggressor, anybody who wants to break the even tenor of the administration here will realise very well how Thiru Karunanidhi will come down upon them very heavily.

Sir, all our Ministers have the touch of Anna. They tire themselves out in the service of the people. They tour intensively to be in touch with the people. Every Minister is working to his utmost capacity. Our Hon. Chief Minister is now lying ill, and in bed. We are young people, simple and humble. But the great responsibility placed on us has made us rise to the occasion. Sir, recently the Hon. Thiru Madhavan was in Calcutta convincing the industrialists. The Hon. the Minister for Public Works, Thiru Sadiq Pasha goes about inspecting irrigation works. The Hon. the Minister for Education is doing his utmost to give good education. He has made free education possible up to the P.U.C. Our Minister for Co-operation is zealous about the green revolution. He wants to make Anna's dream come true. He wants to reach the humblest farmer through the Land Development Banks. Our Minister for Local Administration, Thiru Muthuswami, a Niagaral orator in Tamil, is trying to revive the panchayats. Our Hon. Minister for Finance Thiru Mathialagan, is presently grappling with the Budget. Our Ministers

[Thiru A. P. Janardhanam] [27th January 1970]

are far, far superior to their counter-parts elsewhere. Why? It is because we have been trained by Anna. We come from a hard school. We have been appreciating every good thing from the very beginning even while we were in the Opposition. We have been very magnanimous. We have that record.

Sir, regarding Prohibition, much was talked about. The hon. Member Thiru Santosham pleaded for scrapping Prohibition saying Prohibition is a farce. Some other hon. Members especially, the lady Members, were very sentimental. They pleaded against scrapping Prohibition. But I submit, Sir, that if the worst comes to the worst, if our finances cannot bear the cost of enforcement of Prohibition, I appeal to the Hon. the Chief Minister to prohibit everything but give the drunkards only wholesome toddy. Toddy is the poor man's tonic. Once you introduce toddy, our work will go up, the food problem will be solved. I am a prohibitionist myself. I have not touched a drop of liquor so far. (Interruption) So far I have not touched. Tomorrow, I do not know.

Then, Sir, our Governor has paid ample tributes to the objectivity and competence of our legislature. That shines in contrast with what happened in Rajasthan the other day when a Member brandished a shoe in the House. Our people are very, very calm. The Opposition welcomes our measures. The Swatantra party, the Muslim League Party are with us. Of course, the Communists oppose decontrol. I can understand their opposition. They thrive on popular discontent. The Communists will fight us in the factories, they will fight us in the fields, they will fight us in the colleges and everywhere. But we have redoubtable champions of labour in our ranks. The hon. Members Thiruvallalgaral Ragavanandam and Parangusam are here. Outside the House we have Kattoor Gopal. We have stolen the thunder out of the Communists because we were the first to go to the help of the Adi Dravidas, the oppressed and the depressed classes. We took the message across to the people of the country. Sir, in 1930 our Periyar toured Russia and he wrote in Kudi Arasu. Here I want to introduce Comrade Singaravelu. He was a powerful writer in Kudi Arasu. He was the greatest Communist in this part of the country. The one superiority of our party is that we have rationalised and humanised our ways; whereas the Communists are opposed to capitalists who are accidentally capitalists, we are opposed to those who are capitalists by birth, for the past 3,000 years. From Dr. Nair onwards to Thiru Karunanidhi we have been opposing capitalists by birth. So, Members can be assured that we will give a stiff fight to any disturber of peace.

Sir, Periyar was dragged in during the debate on the Address. Sir, Periyar is a great bulldozer, he is a cyclone, he is a tornado, he is a typhoon, he is an earth-quake to the established old order. An illustrious friend whose name I do not want to mention, sang of Periyar

“ சீராட்டிப் பாராட்டி வந்த பழமை லோகம்
இடியுது பார் ஈரோட்டுப் பூகம்பத்தால் ”.

6-10
p.m.

Periyar will go down in history as the Ravana of the 20th century, the sole champion who fought for the oppressed and the depressed. We had our early training in that Spartan School. We are very proud of it. His methods are very rough. He leashes the whip. How then can he arouse the people steeped in stupor, sleeping for 2 to 3 thousand years? So, he had necessarily to be a bulldozer cleaning all superstition

27th January 1970] [Thiru A. P. Janardhanam]

all organised hypocrisy, in the name of religion, caste, craft and all the abracadabera of religion, custom, sanctity, hoary traditions and all that. Periyar Ramasami is Ramakrishna to our Vivekananda Anna. Periyar is Ramakrishna of the 20th century and our Anna, the Vivekananda of this part of the country who took Thirukural to America. So, we are all proud of both.

Sir, the Governor has paid tributes in his Address to Thiruvalluvar, Gandhi and Guru Nanak. They are our guides. We destroyed everything that oppressed us in the name of so many superstitions and other things. In that place we have placed Rationalism and Humanism. We follow Buddha, Valluvar, Periyar, Anna, Prophet Mohammed and Jesus. As our Chief Minister said, we are Shaivaites without the beads and Vaishnavaites without the caste mark. We are not out to wound anybody's feelings. But we are roused to elemental fury at the practice of the caste bar. My hon. Friend Thiru Aiyaswami was narrating an incident when some people of his caste were treated very, very nastily and that too, in 1970. Our blood boils on hearing that. For thousands of years we have perpetuated this caste bar which is worse than the colour bar. The Varnashrama Dharma is thousand times worse than the apartheid of Dr. Malan of South Africa. We are out to fight it. We are the heralders of a new order. Anna trained us in the arts of diplomacy, magnanimity, giving something and taking something, without sacrificing the fundamentals. 'Kallakudi-Kondan' today will soon blossom forth into 'Delhi-Kondan'. We are near reaching our goal. But, at the same time, we realise our responsibilities are very great. Our voice is heard in deciding the fate of Chandigarh, whether it should go to Punjab or Haryana. Soon, from being a regional party, we will embark on the All-India stage. We have to play our part there. We have very fine stalwarts there in the Lok Sabha. Professor Anbazhagan and Thiru Nanjil Manoharan are thundering there. With the by-election or the General Election coming, we will certainly increase our strength there, to 30. (An Hon. Member : Why not all the 34 seats ?) I welcome Opposition. The Opposition also should be strong. Then only democracy will be virile and vital. If we become 34 strong, perhaps power may go into our heads. I am afraid of it. So, Sir, we will play our part humbly, significantly and seriously, realising the responsibility thrown on us.

Thank you, Mr. Deputy Chairman.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே நான் திருவித் திருவிப் பார்த்ததில், ஒன்றும் புதிதாக விவசாயத் துறைக்கும் கல்வித் துறைக்கும் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு, காணப்படவில்லை. காங்கிரஸ் முதன் மந்திரியாக திரு. காமராஜ் அவர்கள் இருந்த போது, கல்வித் துறையின் வளர்ச்சிக்காக, எல்லா குக்கிராமங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டி 5 மைல் சுற்றளவில் ஒரு ஹைஸ்கூலும் வைத்து, ஒவ்வோர் தாலுக்காவிலும் பல காலேஜ்கள் அமைத்து, குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு, சீருடை இப்படிப் படிப்படியாக பல நல்ல திட்டங்களைக் கொடுத்தார்கள். விவசாயத் துறையில் பார்த்தாலும் கூட, தமிழ்நாட்டில் இருந்த எல்லா ஆறுகளிலும் அணைகள் கட்டி விவசாயிகளுக்குப் படிப்படியாக புஞ்சை நிலங்களை எல்லாம் நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றி, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்துக்கு வழி செய்து தமிழ்நாட்டிலே நல்ல முற்போக்கும் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டுக் கொண்டே வந்தது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் கஷ்டம் போனபாடில்லே. 1966-ம் ஆண்டிலே புயலால் பாதிக்கப்பட்டு 1967-ம் ஆண்டிலே சரியான மகசூல் கிடைக்காமல், 1968-லும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, பொங்கல் விழாவைக் கூட சந்தோஷமாகக் கொண்டாட முடியாமல் காலம் தவறி மழை

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

[27th January 1970]

பெய்ததின் காரணமாக, விதைக்கே வழியில்லாமல் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் கடன்பட்டு, விதையும் வாங்கி, அதற்குப் பின்னும் சாகுபடி சரியாகச் செய்ய முடியாமல் இன்னும் நடவு நட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மூன்று ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் பட்ட கடன்கள் எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையிலும், பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், நில அடமான வங்கியிலும், இன்னும் பல துறையிகளிலும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்குப் பலன் ஒன்றும் கிட்டவில்லை. இந்த ஆண்டு கூட தென் னாற்காடு ஜில்லா—மணிலா ஜில்லா என்று சொல்லுவார்கள் அங்கே கஷ்டப்பட்டு, கடன்பட்டு மணிலா விவசாயம் செய்வதில் விதைக்கொட்டைக்குக் கூட கிடைக்காமல் போய் விட்டது. நாடே அறியும், எப்படி மணிலா எண்ணெய் விலை உயர்ந்து இருக்கிறது என்று. இன்னும் சொல்லப்போனால், கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் வழங்கப்பட்டது. மோட்டார் பம்பு செட்டுக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டது. எல்லாக் கடன்களையும் விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன் என்ற பழமொழி போல், இந்த மூன்று ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் கடன் வாங்கி பலன் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்போது எல்லாக் கடன்களையும் வசூல் செய்கிறார்கள். அதோடு கூட பஞ்சாயத்து வரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் வரி, 3 வருஷமாக ஒத்தி வைத்திருந்த கடன்களை எல்லாம் ஒரே வருஷத்தில் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருப்பதாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். எப்படியும் கடன் வாங்கியவர்களிடம் வசூல் செய்து தான் ஆகவேண்டும். அதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை சொல்கிறேன். விவசாயக் கடன்கள் எத்தனை இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் இரண்டு ஆண்டுகளில்—இந்த ஆண்டும் அடுத்த ஆண்டுமாகப் பகிர்ந்து வசூல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விழுப்புரத்தில் நகரசபையில் வர வேற்பு அளித்தபோது, தலைவர் காமராசர் அவர்கள் ஒரு கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். நம் நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி, சீருடை எல்லாம் கொடுத்தோம். ஆனால் குழந்தைகளைப் பார்த்தால் தரமான குழந்தைகளாக இல்லை. தினசரி ஒரு “கப்” பால் இலவசமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள் இதில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகப் பால் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏதோ மாற்றாக் கட்சித் தலைவர் சொல்லிவிட்டார் என்று விட்டு விடக்கூடாது. எப்படி இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், நல்ல கருத்தைச் சொன்னால், அரசாங்கம் அதை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

6-20
p.m.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏ, பி, சி, டி என்று நான்கு பிரிவுகளாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நான் இரண்டு ஆண்டு காலமாகச் சொல்லி வருகிறேன். ஏதோ அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித் தெளித்தாற்போல் அப்போது அதிகாரிகள் நல்ல முற்போக்கு பிளாக்குக்கு “பி” என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிற்போக்கு பிளாக்குக்கு “ஏ” என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். “டி” பிரிவில் இருக்கும் பிளாக்குகளுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக மானியம் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது; “ஏ” பிரிவில் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் கூட எங்கள் தாலுக்காக்களில் ஏ, பி என்ற இரண்டு பிரிவுகளில் இருக்கும் பிளாக்குகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்த மானியம் போதவில்லை. ஒரு வட்டாரத்தில் 100 அல்லது 200 மைனர் இரிகேஷன் ஏரிகள்; 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் சர்க்கார் மானியம். மதகு கூட நான்கு ஏரிகளுக்கு ரிப்பேர் பண்ண முடியாது. 2 ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். இந்த எஞ்சினிங் டிபார்ட்மெண்டிலே, உணவு உற்பத்தித் திட்டம், பி.பிள்யூ.டி., மைனர் இரிகேஷன் என்று பாகுபாடாக, பாரபட்சமாக இருக்கிறது. 200 ஏக்கர் ஒரு ஏரிக்கு இருந்தால், இது பி.பிள்யூ.டி. டாங்க்; அந்த எஞ்சினியர் கண்காணிக்கிறார். 199 ஏக்கர் இருந்தால், மைனர் இரிகேஷன். ஆனால் வரி வாங்குவதில் மட்டும் அதற்கும் இதற்கும் நிலவரி ஒரே அளவு தான்

27th January 1970] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

வாங்குகிறோம். இதை ஒன்றாக இணைத்து, ஒரே எஞ்சினரியங் டிபார்ட்மெண்டாக வைத்து, இந்த ஏரிகளில் பாரபட்சம் இல்லாமல் எல்லா ஏரிகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு ஒரே மாதிரியாக மானியம் கொடுத்து பராமரிக்க வேண்டும். நமது காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அடுத்த ஆண்டு நஞ்சை நிலத்துக்கும் வரியை நீக்குவதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி இந்த கவர்னர் உரையில் ஏதாவது இருக்கும் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். நானும் கூட எதிர்பார்த்தேன். பொருளாதார நிலையைக் காரணம் காட்டி கூடாது. தைரியமாகச் செய்ய வேண்டும். நிலவரியாக 10 கோடி ரூபாய் தான் வருகிறது. அந்தக் காலத்தில் விவசாயிகள் வெறும் நிலவரி மட்டும் தான் கொடுத்தார்கள். இப்போது கதர், செல், மற்ற வரிகள், நான் சொல்லிய கடன்கள் எல்லாம் வேறு விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன. விவசாயிகள் வளர்ந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி விட முடியாது. சில விவசாயிகளுக்குக் கடனும் கிடைக்கவில்லை. பாங்கு தேசியமயமாகி விட்ட பிறகு எல்லோருக்கும் “லோன்” கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. எங்கள் ஊர் ஏஜென்டைக் கேட்டேன். என்ன ஐயா, பூக்கடைக்காரர்கள், ஹோட்டல்காரர்கள், ரிக்ஷாக்காரர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் “லோன்” கொடுக்கிறார்கள் என்று ரேடியோவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, என்ன சமாசாரம், அந்த பாரமாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். பாரம் ஒன்றிரண்டு தான் இருக்கிறது. நாங்கள் ஒன்றும் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார். காரணம் அந்த உத்தரவு சரியாக இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை. அது யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை. இதிலும் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். எந்த பாங்குகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டனவோ, அந்த ஏஜெண்டுகள் சொல்லுகிறார்கள். இதை எல்லாம் நம் ஜனங்கள் வந்து சொல்ல மாட்டார்கள். கடன் வாங்க “பாரம்” கூட கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறேன் என்றால், இந்திரா காந்தியே வந்து கொடுக்கும் அந்த “பாரத்தை” என்கிறார்கள். எங்களுக்குக் கடன் வேண்டுமென்று கேட்டால், எங்கள் ஊர் ஏஜெண்டு சொல்லுகிறார், இந்திரா காந்தியே வந்து கொடுக்கட்டும் என்று. அதற்கு இன்னும் வழிவகை ஏற்படவில்லை.

அதோடு மட்டுமல்ல, ஒங்கூர் அணை கட்ட வேண்டுமென்று நான் சென்ற ஆண்டு இந்த சட்ட மன்றத்தில் சொன்னேன். எங்கள் தாலுக்காவில் வீரர் அணை என்று தெற்கே ஒன்று கட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து செஞ்சி பகுதி ஏரிகளுக்கு ஜலம் வருகிறது. அங்கே ஒரு நாலைந்தா யிரம் ஏக்கர், பாண்டிச்சேரி பகுதிகளுக்கும் திட்டிவனம் தாலுக்காவில் ஒரு பகுதிக்கும் போகிறது. அதை விட பெரிய ஒங்கூர் ஆறு என்று ஒன்று போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அது தென்னாற்காடு ஜில்லா பார்டிலே இருக்கிறது. அதிலே போகும் வெள்ளம் பெருவாரியாக சமுத்திரத்தில் போய் விடுகிறது. அதிவே 10 அடி வந்தால் எலத்தூர், செல்லக்கேளிக் குப்பம், கந்தாறு, மரக்காணம், இத்தனை ஊர் ஏரி ஒரு வருஷத்திற்கு அடையும. அந்த ஆற்றிலே தண்ணீர் பிடிக்காமல் கரை புரண்டு ஜவ்வொரு வருஷமும் ரூ. 20,000, 30,000 எஸ்டிமேட் போடுவார்கள். ஆறுமாதம் வேலை நடக்கும். திரும்ப வெள்ளம் வரும். அது வரை செலவு செய்த பணமெல்லாம் எப்படிப் போகிறதோ, தெரியாது. இது சம்பந்தமாய் எல்லப் பாகவதர் அவர்கள் சட்டசபையில் அரசுர் அணை கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் சென்ற ஆண்டுதான் பூர்த்தியாயிற்று. அதையும் உடைத்துக்கொண்டு வெள்ளம் போயிற்று. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று கேட்டால், ஏற்கனவே முதலமைச்சர் காமராசர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தபோது அங்கே மனு கொடுத்தார்கள். உடனே பார்த்து, இரண்டு மூன்று அணைகள் கட்டலாம், அதனால் ஏகப்பட்ட கிராமங்களில் புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாறும் என்று அப்போதிருந்த சீப் என்ஜினியர் சர்வே செய்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லப் பாகவதர் கூட ஏரிகள் எல்லாம் உடைந்து போய் விட்டன, விவசாய நிலங்களெல்லாம் போய் விட்டன, கிணறுகளெல்லாம் கூட அந்த ஆற்று வெள்ளம் புரண்டு நாசம் விட்டன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால் அந்த இடத்

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [27th January 1970]

திலே மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாளைக்குத் தங்கி செங்கல்பட்டிற்கும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கும் எல்லையில் இருக்கும் இந்த அணையைக் கட்டி முடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணத்தைப்பற்றி எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஓரளவு கிராமங்களுக்குப் பயன்பட்டதே ஒழிய, 75 சதவிகிதம் அதில் பிரயோசனமில்லாமல் போய் விட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இதெல்லாம் பெருவாரியாக கிராம பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கையிலே தான் இருக்கிறது, அவர்கள் தான் செய்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஏதோ கமிஷனர்கள், ஓரளவிற்கு அங்கே இருந்த சட்டசபை மெம்பர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் இவர்களை எல்லாம் கூட்டி, ஒரு இரண்டு மணி நேரத்தில் இந்த ஜில்லாவில் இன்னின்ன மாதிரி வேலைகள் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னாரே ஒழிய, எந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இது அறிவிக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனிலே அது கொண்டு வரப்படவில்லை. 20 நாட்களுக்குள்ளே வேலையை முடிக்க வேண்டும், இல்லை என்றால், உங்களை எல்லாம் கொண்டு விரிவேன் என்றாராம் ஒரு அதிகாரி. ரொம்ப அவசரம். “20 நாட்களில் எப்படிச் செய்ய முடியும், ஒரு மாதமாவது கொடுங்கள் என்று நாங்கள் சொன்னோம்.” ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் 10 பெரிய ஏரிகள்; பெரிய ஏரிகள் சின்ன ஏரிகள், என்றால் அதை ஒரு இன்ஜினியர் சர்வே செய்து எஸ்டிமேட் போடுவது என்றால் எத்தனை நாளாகும்? 20 நாட்கள் பத்தர்து, இது எல்லாம் ஒரே ராத்திரியில் எப்படி முடியும் என்று கேட்டதற்கு, நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள் நான் அந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டு விரிகிறேன் என்று சொன்னாராம். இந்த மாதிரி பல்வேலைகள் செய்தார்கள். வறட்சி இயற்கையாகவே போய் விட்டது. மழை கிடையாது. சில ஊரிலே நடு ஏரியிலே வரத்து வாய்க்கால். ஏரி எத்துவாய் அகற்றப்பட்டு ஏரிக் குள்ளேயே வேலை செய்தார்கள். இந்த மாதிரி நடக்கிறது என்றுகலெக்டரிடம் சொன்னேன். அதை எல்லாம் “கான்சல்” பண்ணி விட்டார். நான் சொன்ன ஓங்கூர் ஆற்றிலே ஒரு வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டு, அந்த ஏரிக்குப் போகிறது தின்னியாங்குப்பத்திலே. அதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் “எஸ்டிமேட்” போட்டு கான்ட்ராக்டுக்கு விட்டு விட்டது. இது ஆற்றிலே இருக்கிற ரோட்டிற்கு வெளியே வந்தால் போய் விடும் என்று சொல்லி பி.டி.ஓ.விற்கு எழுதி அவர்கள் அதைப் பார்த்து “கான்சல்” செய்து விட்டார். இப்படி பல வேலைகள் சொன்னவாறு நடைபெறவில்லை. எஸ்டிமேட் கிடையாது. ஓர்க் ஆர்டர் கிடையாது. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தான் எல்லாம் செய்தது என்று முதலமைச்சருக்கு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. எந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் எந்த வறட்சி நிவாரணப் பணியைப் பற்றியும் விவாதம் பண்ணவில்லை. வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஓர்க் ஆர்டரை, எஸ்டிமேட்டோ தயாரிக்கப்படவில்லை. இனி எதிர் காலத்திலாவது ஒரு கமிஷன் தயாரித்து அரசு விசாரணை செய்யலாம். அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் விவாதம் பண்ணினார்களா, எஸ்டிமேட் போட்டார்களா என்று அதையும் பார்க்க வேண்டும். மற்றும் வேலைகள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு, ஆறாவது மாதம் தான் பி.டி.ஓ. மானேஜர்களை வைத்துக் கொண்டு ஊர் ஊராகப் போய் “பில்” கொடுத்த மாதிரி “ரிகார்டு” பண்ணினார்கள். இது தான் நடந்தது. அதை அரசாங்கம் கண்காணித்து இனி எதிர்காலத்திலாவது இப்படிப்பட்ட அவசர வேலை நடைபெறாமல், அரசாங்கப் பணம் விரயமாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பகுதிக்கு இன்றைக்கு வந்தால், எத்தனையோ கிராமங்களுக்கு ரோட்டிற்கு மண் அடிக்கப்பட்டது. மண்மூட்டு இன்னும் கரைக்கப்படவில்லை. சில ரோடுகளுக்கு “கிராவல்” அடித்திருக்கிறார்கள். அந்த “கிராவல்” இன்னும் கரைக்கப்படவில்லை. ஏழு, எட்டு மாதங்க ளாகி விட்டது. ஆகையினால் அரசாங்கம் அதிலே கவனம் செலுத்தி அதைச் சரியான முறையிலே கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

27th January 1970] [திரு. எ. பொன்னப்ப நாயுடு]

நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஜமாபந்தியை ஒழித்து விடப் போகிறோம் என்று சென்ற ஆண்டே சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஜமாபந்தியைப் படிப்படியாக ஒழிப்போம் என்று கவர்னர் உரையிலே இருக்கிறது. அதனால் லாபம் கிடையாது. ஜமாபந்தியை எடுத்துவிடலாம். அதை அரசாங்கம் தீவிரமாக அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம், ரெவினியூ போர்டை எடுத்து விடலாம் என்று. ஒவ்வொரு அரசாங்கம் வருடம்போது ரெவினியூ போர்டை எடுத்து விடப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, அந்த அதிகாரிகளைக் கலைக்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் வெளியே சொல்லுகிறோம், நாங்கள் வந்தால் ரெவினியூ போர்டைக் கலைப்போம் என்று ஒமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் திண்டிவனத்திற்கு வந்தபோது சொன்னார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் சொல்லிக்கொண்டு போனால் நல்லதல்ல. அதனால் அரசாங்கப்பணி முறைகளுக்கும் அனுசூலமில்லை. விவசாயிகளுக்கும் அனுசூலமில்லை. பொதுமக்களுக்கும் அனுசூலம் கிடையாது. எத்தனையோ நாடாக்கள் சொல்லுகிறார்கள், சிவப்பு நாடா, கருப்பு நாடா, வெள்ளை நாடா என்று நடத்தி வருகிறார்கள். ஒரு மனு கொடுத்தால் அது தாசில்தார் ஆபிசிலிருந்து கலெக்டர் ஆபீசுக்கு வரவேண்டும். கலெக்டரிடமிருந்து ரெவினியூ போர்டுக்கு வரவேண்டும்; அரசாங்கத்துக்கு வரவேண்டும். ரெவினியூ போர்டில் 3 வருஷம் கட்டி வைக்கிறார்கள். தகப்பன் விண்ணப்பம் போட்டால், அவன் செத்த பிறகு பிள்ளைக்கு வரும் உத்தரவு. அந்த மாதிரிக் கால தாமதத்தை நீக்கியாக வேண்டும். இன்னொரு காரியம். மின்சாரத்துக்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தொழில்துறைக்குக் குறைத்துக் கொடுக்கிறது, விவசாயிகளிடம் அதிகமாக வாங்குகிறது என்ற நிலையை மாற்றி, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செங்கற்பட்டு—சின்னசேலம் ரயில்பாதை போட வேண்டும் என்று நான் சென்ற முறையே பேசியிருக்கிறேன். இப்போது அது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிலேயிருந்து தெரிந்து கொண்டேன். செங்கற்பட்டு, உத்திரமேரூர், செஞ்சி திருக்கோயிலூர், கள்ளக்குறிச்சி, சின்னசேலம் என்ற ரயில் இணைப்பை அந்தத் தாலுக்காக்களுக்கு ரயில் இணைப்பே இல்லை என்று நம் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துச் சொல்லி, சீக்கிரமாக போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீண்ட காலமாக எங்கள் தாலுக்காவில் ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை வைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்து, முன்பு இருந்த தொழில் அமைச்சர் திரு வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அதற்கு சாவே செய்து வாலூர் பிளாக்கில் பாண்டிச்சேரி எல்லையில் சேதராப்பட்டு கிராமத்தில் வைக்கலாம் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. சிமென்ட் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய சண்ணாம்புக் கல் இரண்டு மூன்று கிராமங்களில் இருக்கின்றது. இதையும் அரசாங்கம் கவனித்து அங்கே சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. அறிவழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையில் மிகச்சிறந்த கருத்துக்களை எடுத்து நவீனதற்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் சாதித்திருக்கிற பல்வேறு காரியங்களை ஆளுநர் உரையில் எடுத்துக் கூறியிருப்பதைக் காணுகிற போது, நம்முடைய நாட்டில் நம்முடைய அரசு மிகப் பெரும் சாதனைகளைச் சாதித்திருப்பதை எண்ணுகிற நேரத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிடுகிற ஒரு வாக்கியம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. “We are common men given uncommon task” என்று குறிப்பிட்டார்கள், நாம் மிகச் சாதாரண மனிதர்கள். மிகப் பெரும் பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்

[திரு. கே. அறிவழகன்]

[27th January 1970]

பிட்டதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில், மிகப் பெரும் சாதனைகளைச் சாதிக்கிற ஒரு நல்ல அரசாக அவருக்குப் பின்னாலே அமைந்து மிகப் பெரும் காரியமாக வறட்சி நிவாரணப் பணியை மேற்கொண்டதன் மூலமாக, தமிழ்நாட்டு மக்களை வாட்ட இருந்த பிற கொடுமைகளிலிருந்து காப்பாற்றுகிற பணியை ஆற்றியிருக்கிறோம். அந்தப் பணியில் நடைபெற்ற சில குறைபாடுகளை மாற்றிக் கட்சியின் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டாலும், அந்தப் பணியினால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் பயன் அடைந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் முழுவதும் மறுக்கவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். அடுத்து, நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றித் குறிப்பிடவில்லை என்று சிலர் குறைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். உண்மையில் நம் தொழில்துறை அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று விட்டு, இப்போது திரும்பியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே நம் மாநிலத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற புதிய தொழில்களைப்பற்றி மிகச் சிறப்பான முறையிலேயும் விரிவான முறையிலேயும் எடுத்து நவீனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் நம் மாநிலத்தில் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகம் வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறவர்கள், அதிகமாக்கப்படுவதற்கான வழி துறைகளை காணுவதற்கான பெருமுயற்சியில் ஈடுபட்டாக வேண்டும். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை, பல்வேறு துறைகளிலே கிடைக்கக்கூடிய பொருளாதார வாய்ப்புகளை நாம் பெரும்பகுதி பயன்படுத்திவிட்ட காரணத்தால், நமக்கு மிகுதியிருக்கிற ஒரே ஒரு வாய்ப்பு சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஆகும். சேலத்தில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை உருவாகுமானால், அது 200 கோடி ரூபாய்க்கு உருவானாலும், அல்லது 100 கோடி ரூபாய்க்கு முதல் திட்டமாக உருவானாலும், சேலம் பகுதியிலுள்ள ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். மத்திய அரசாங்க பழைய நிதி அமைச்சர் திரு டி.டி.கே. அவர்கள் 3,000 பேர்கள் தான் வேலை பெறுவார்கள் என்று சொன்னாலும், அதற்கு வேண்டிய கனிப் பொருளைக் கொண்டு வருவதிலும், சுற்றியிருக்கும் மற்ற வேலைகளைச் செய்வதிலும், அவர்களுக்குத் தேவையான கட்டிடங்கள், வீடு விடுதிகள் முதலியவை கட்டுவதில் ஈடுபடுவதிலும் உள்ள வேலை வாய்ப்புகளைக் கணக்கிட்டால், நிச்சயமாக 20 அல்லது 30 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை வராதா வராதா என்ற எண்ணத்திலே தான் அமைச்சரவை இருக்கிறதே தவிர, அது வருவதின் மூலம் புதிய சமைகள் வந்து விடப்போகின்றன என்று அஞ்சுகிற நிலையில், நம் அமைச்சரவை இல்லை. இன்னும் புதிய தொழில்களைக் காண வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருப்பதால், தென் பகுதி பாரையெண்ணெய் ரசாயனப் பொருள்கள் தொழிற் கழகம் (Southern Petro-Chemicals Industrial Corporation) என்கிற புதிய கம்பெனி ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நாக்கால் பெட்ரோ—கெமிகல் தாய்மைத் தொழில் நிறுவனம் பணியாற்றுகிற வகையில் அதற்கான நிதி ஏற்பாடுகள் இவ்வாண்டில் முடிவடைந்து உள்ளன. சேலம் உருக்காலையை நிறுவுவதற்கு இந்திய அரசு விரைவில் நமக்கு ஏற்புடையதொரு முடிவைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் அமைப்பதற்கு 200 கோடி ரூபாய் வரை மூலதன முதலீடு தேவைப்படும் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதைக் குறிப்பிட்டு இருப்பதற்கான அடிப்படை நோக்கமே நம் வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை அதிகப்படுத்துவதாகும். வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்துவது எவ்வளவு சிரமமானது என்பதை நம் இந்திய அரசின் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வரைவதில் ஈடுபட்டவர்கள் புள்ளிவிவரக் கணக்கோடு சொல்லக்கூடும். இன்றைய தினம் இந்தியா பூராவும் ஒரு லட்சம் எஞ்சினியர்கள்—பி.இ.க்கள் வேலையாற்றி இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யுனெஸ்கோ—மால்கம் ஆதிசேஷ்யா அவர்கள் அந்தக் கணக்கைப் பெற்றதைப்பற்றி, பெரும் கூட்டம் ஒன்றில் எடுத்து நவீனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமானால், புதிய வரிகளை விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. யாருக்கு விதித்தால் தாங்குவார்கள் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு விதிக் அரசின் தயங்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். காரணம் புதிய வரிகளை விதிப்பதால் ஒரு அரசு மக்களுடன் நம்பிக்கையி

27th January 1970] [திரு. கே. அறிவுமகன்]

லிருந்து வீழ்ந்துவிட முடியாது. புதிய வரிகள் யாரைப் பாதிக்கின்றன என்பதுதான் முக்கியமாகும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே தலைவராக இருந்தபோதும், ஆளும் கட்சியில் முதலமைச்சராக இருந்த போதும் வரிகள் விதிப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் நேரத்தில், அதையே அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆடம் ஸ்மித் காலத்தில் canon of Taxation என்று அழைக்கப் படுகிற வரி விதிப்பின் தேற்றங்கள் ஆனாலும், இன்றைய நிலையில் மேற் கொள்ளப்படவேண்டியதாக இருக்கும் பணக்காரர்களுக்கு வரிவிதிக்கும் முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் தான், மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிற அதிகாரங்களைப் பொறுத்து, நிதியை அதிகமாகப் பெறுகிற வசதியைப் பெற்றுள்ள மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குத் தர வேண்டிய நிதி தர முடியாத நிலையில் தங்களுடைய வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்களை, செலவுகளை அதிகரித்துக் கொள்கிற நிலையில், வீண் ஆடம்பரச் செலவுகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு, சீனாவோடும், பாஷித்தானோடும் ராஜதந்திர முறையில் வெளிநாட்டு உறவுகளைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளாமல், எப் போதும் பெரும் போருக்கு ஆயத்தமாக இருக்கும் வகையில், மத்திய அரசு பாதுகாப்புக்காக பெரும் தொகையைச் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. பாதுகாப்புக்காகச் செலவிடப்படக்கூடிய தொகையில் குறைந்தது பாதியைக் குறைக்கக் கூடிய புத்தி வன்மையை, அரசியல் திண்ணமையை, மத்திய அரசு பெற்றாக வேண்டும். இந்திய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல், நாம் ஏழை மக்களை வறுமையால் வாடுகிறவர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்றால், பெரும் புரட்சி ஏற்படும்; அப்படிப் பெரும் புரட்சி ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நாட்டின் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால், இராணுவத்துக்குச் செலவழிக்கும் தொகையைக் குறைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு வெளிநாடுகளிடத்தில் அதிலும் பக்கத்திலுள்ள அயல் நாடுகளிடத்தில் மத்திய அரசு நல்ல தொடர்புகளை மேற்கொண்டாக வேண்டும்.

அடுத்த, நம்முடைய ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு விதமான முன்னேற்றங்களில் ஒன்று கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமாகும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை, 3 ஆண்டுகளாக கல்வித் துறையில் பெரும் காரியங்களைச் செய்யும் முறையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பணியினை மேற்கொண்டார்கள். அதிலும் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்கள் இருந்த நேரத்தில் தனியார் பள்ளிகளில் தவிக்கும் ஆசிரியர்களின் வேலைப் பாதுகாப்பின்மையைக் குறித்து ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். அந்தக் குழு தமிழகம் எங்கும் சென்று சுற்றிப் பார்த்து, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் என்னென்ன கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் எவ்வாறு ஓய்வு ஊதியம் கூட பெறமுடியாத வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டறிந்து, அவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு விடிவு காணும் வகையில் ஒரு அறிக்கை தயாரித்து அது இப்போது மிக வேகமாக ஆராயப்பட்டு வருகிறது. கடந்த 20 ஆண்டுகளாகத் தீரப்படாது இருந்த வீட்டு வாடகைப்படி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து 2½ ஆண்டு அல்லது 3 ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் கூடத் தரப்படாமல் இருக்கிறதே என்ற ஏக்கம் நிச்சயமாக இன்றையதினம் ஆசிரியப்பெருமக்களிடம் இருக்கிறது. இன்றையதினம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு திரு சாதிக்காஷா அவர்கள் அன்றைய தினம் மருத்துவத் துறை, பொதுநலத் துறை அமைச்சராக இருந்த போது ஆசிரியர்களின் கண்ணீரைக் கண்டு, “உங்களுக்கெல்லாம் இலவச மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படத்தான் வேண்டும், அது அளிக்கப்படும்” என்று உறுதிமொழி கூட அளித்தார்கள். இன்றையதினம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் மருத்துவத் துறையும் பொதுநலத் துறையும் இருக்கிறது. நிச்சயமாக விரைவில் நம்முடைய ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும், தனியார் துறை பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டு அவர்கள் இதனால் பயன்பெறுவார்கள் என்றே

[திரு. கே. அறிவழகன்] [27th January 1970]

நம்புகிறேன். தொழிலாளர் துறையைப் பொறுத்த வரையில், மிக எளிதாக மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவி பெற்று பெரும், பெரும் கட்டிடங்களைப் பெற்று மருத்துவ வசதியை அனுபவிக்கிறார்கள்.* அவர்களுடைய ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனைக் கட்டிடங்களைப் பார்க்கிறபோது, இவைகள் எல்லாம் என்ன பலகலைக் கழக கட்டிடங்களா என்று நாம் எல்லாம் அவைகளை அண்ணாந்து பார்க்கிற நிலை இருக்கிறது. இப்படித் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாங்கூட எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கப்பட்டு வருகிற நேரத்தில் ஆசிரியர்கள், எதிர்க்கால சமுதாயத்திற்கான நல்ல மக்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் இந்த வசதியெல்லாம் இல்லாமல் இன்றையதினம் வாழ்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் நல்ல வசதியோடும் வாய்ப்போடும் வாழ வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி உறுதி அளித்து வந்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் மிக விரைவில் நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கை இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் மிக நல்ல முறையில் இயங்கிக்கொண்டு வருகிற ஒரு கழகம் என்று சொல்லப்படாலும், புதியனவற்றை மேற்கொள்ளுகிற அடிப்படை இல்லாத ஒரு கழகமாகத் தான் இன்றையதினம் இருந்து வருகிறது. அதனுள்ளே அமர்ந்திருப்பவர்கள்தே, எப்படி முதலாளித்துவத்தின் மீது என்னென்ன குறைகளை வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் பிரதிநிதிகள் கூறுகிறார்களோ அவையனைத்தையும் கூறுகின்ற நிலைமைதான் இன்றும் இருக்கிறது. கல்வித் துறையில் நமமாலே போற்றிப் பாராட்டப்பட்ட பாக்டர் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்கள் துணை வேந்தராக இருந்தபோதிலும் சரி, அவருக்குப் பின்னாலே இன்றையதினம் நம் பாராட்டுக்குரிய உயர்திரு சுந்தரவடிவேலு அவர்கள் துணை வேந்தராக இருக்கும் இந்தக் காலம் வரை அந்தக் கழகத்தின் அமைப்பு முறை மாற்றம் ஏதுமில்லாமல் பழைய நிலைமையிலேயே இயங்கிக் கொண்டு வருவதைத் தான் பாதுகாத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்கான வகையில் திட்டமிடப்பட்டு பாடத் திட்டங்கள் இன்றளவும் அமையவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், அங்கே இருக்கிற யூனிவர்சிட்டி செனட் சபைக்கான தேர்தல்கள் வைஸ்-சென்ஸலர் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைகள் எல்லாம் 1967 தேர்தலுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட சட்டப்படி நடக்கின்றன. அதற்கான சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு, 3 ஆண்டு களானாலும் அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் கல்வித் துறையில் அமுலுக்கு வராமல் இருக்கின்றன. ஒரு சிலரின் ஆதிக்கம் காரணமாக இந்தப் புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவர முடியாத நிலைமை உருவாகி, அங்கே ஒரு சிலர் எண்ணியதைத் தான் காரியமாகச் செய்ய முடியும் என்று தான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகமானாலும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகமானாலும் செயல்பட்டு வருகின்றன. அந்தச் சட்டத்திட்டங்களையெல்லாம் மாற்ற வேண்டிய பெரும் வேலை நமக்கு இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பழைய நிலைமைகள் தொடர்வதன் காரணமாகத் தான் இன்றையதினம் விஞ்ஞான நுட்பம் தெரிந்தவர்கள் நாட்டில் உருவாக முடியவில்லை. கல்வித் துறையில் என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பாக்டர் மாஸ்கம் ஆதிசேஷ்யா என்கிற யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் கல்வி பெரிய டைரக்டர் இங்கே வந்தபோது கல்வி அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார். அப்போது ஆசிரியர்கள் நிலைப்பற்றியும் சொன்னார் இன்றையதினம் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் நாட்டில் உள்ள மாணவர்களில் 95 சதவீத மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். முதல் வகுப்பில் இன்றையதினம் 14 லட்சம் பேர் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அந்த 14 லட்சம் பேரும் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை படிக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. இடையிலேயே பல லட்சம் போய்விடுகிறது. ஆண்டுதோறும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சை 2 லட்சம், 2½ லட்சம் பேர் எழுதுகிறார்கள் என்று பார்க்கிறோம். அது செட்டம்பர் அக்டோபர், மார்ச்சு என்று எழுதி எழுதி தோற்று எழுதுகிறார்கள். அப்படி இருப்பவர்களை ஒரு 50,000 பேரை ஒதுக்கிவிட்டால், சாதாரணமாக 1½ லட்சம் அல்லது 2 லட்சம் பேர் தான் எழுதுகிறார்கள். 14 லட்சம் மாணவர்கள் முதல் வகுப்பில் சேருகிறார்கள். ஆனால் 2 லட்சம் பேர் தான் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்குப்

27th January 1970] [திரு. கே. அறிவழகன்]

போகிறார்கள் என்றால், கீதி 12 லட்சம் பேர் எங்கே போனார்கள் ? அவர்கள் ஏன் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படிக்க முடியவில்லை ? கல்வித் திட்டம் சரியாக இல்லை என்ற காரணத்தால் படிக்கவில்லையா அல்லது பயிற்சி போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்று படிக்கவில்லையா ? அவர்களுடைய பெற்றோர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக் குறைவா ? அல்லது வேறு காரணத்தால், படிக்க முடியவில்லையா ? அல்லது மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம் வரவில்லை என்று நிறுத்தப்பட்டார்களா ? இல்லை, விஞ்ஞானம் புரியவில்லை என்று நிறுத்தப்பட்டார்களா ? சொல்லிக் கொடுத்த ஆசிரியர்கள் சரியாகச் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் நிறுத்தப்பட்டார்களா ? அவைகளை நாம் இன்னும் ஆராயவே இல்லை. நிச்சயமாக நாம் இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்தாக வேண்டும். எந்த ஒரு மொழி உலகத்திலேயே சிறந்த மொழி, உயர்ந்த மொழி என்று சொல்லி பெருமைப்படுகிறோமோ அந்தத் தமிழ் மொழியில் தன் பெயரை எழுதத் தெரியாதவர்கள், கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருக்கின்ற நிலைமை இன்றைய தினமும் நாட்டில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நாம் கண் தரும் முக்கியமான பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையை நாம் எப்படியும் மாற்றியாக வேண்டும். நம்முடைய பாடத் திட்டத்தில் வாழ்க்கையில் பயன்படத் தக்க பாடத் திட்டம் முதல் வகுப்பிலிருந்து 11வது வகுப்பு வரையிலும், இந்தத் திட்டம் 1967க்கு முன்னால் உருவானது. இதனை மாற்றியாக வேண்டும். இது நம்முடைய பொறுப்பாகும். இதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு யுனெஸ்கோவின் பெருமுயற்சியால், 5வது வகுப்போடு நிறுத்தப்பட்டு விட்டாலும், அது வரை படித்த விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையை மேம்படுத்திக்கொள்ள முடியாதற்கு சாத்தியமான திட்டம் என்று என்று ஆராய்ந்து ஒரு சிறந்த திட்டம் உருவாக்கித் தரப்பட்டது. ஆனால் இது வரை அந்தத் திட்டம் இந்த நாட்டுக் கல்வி நிலையங்கள் எதனாலும் ஏற்று நடத்தப்படவில்லை. இன்னும் நாம் அவற்றைப் பாடமாக நம் நாட்டு மாணவர்களுக்குத் தரவில்லை. இன்றுவரை நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தில் எந்த விதமான புதிய மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. 20 ஆண்டுகளாகச் செய்யப்படவில்லை. மாற்றங்களைச் செய்கிற முறையில் நம் பெரு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாடத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆசிரியர்கள் மனப்பான்மையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் நிதர்சனமான முறையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வர வேண்டிய மிக முக்கியமான கட்டத்தில், வளர்ந்து வரும் உலக சமுதாயத்தின் முன் நாம் இருக்கிறோம். வள்ளுவனை இந்த உலகத்திற்குத் தந்தோம் என்று “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று பாரதியார் பாடியதைச் சொல்லுகிறோமே ஒழிய, நிச்சயமாக வள்ளுவனை நாம் உலகத்திற்குத் தரவில்லை. வள்ளுவனை உலகத்திற்கு நாம் மகிழ்ச்சியடையும்படி எடுத்துத் தந்தவர் நம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான். உலகத்தின், தூல்களில் வள்ளுவனைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. உலக மன்றங்களில் வள்ளுவரைப் பற்றி ஒன்றும் எழுதப்படவில்லை. வள்ளுவனை உலகத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று அக்கரை கொண்டு நம் அமைச்சர் அவர்கள் தை மாதத்தின் இரண்டாவது நாளை வள்ளுவர் நாளாக ஆக்கி உலகமெங்கும் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் என்று அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனக்கு அடுத்து மேலும் ஒரு அருமை நண்பர் பேச இருப்பதால், எனக்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. கே. பொன்னுமேலு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து முன்மொழிந்து நம்முடைய சர்க்கார் கட்சிக் கொரடாவான அண்ணன் சிற்றரசு அவர்கள் பேசியதை இன்றைய தினம் கடைசியாக வழிமொழியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் உரை இன்றைய தினம் நாட்டின் அத்தியாவசியத் தேவைகளை எந்த அளவுக்கு இந்த சர்க்கார் சீராக நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதற்கு நல்ல அடையாளமாக, நல்ல உரையாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது நிச்சயமாக மிகையாகாது. எதிர்க்கட்சியிலுள்ள அனைவரும் வரவேற்ற முறையிலேயே அந்த உரை

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[27th January 1970]

எவ்வளவு சிறப்புடையது என்பது நமக்கெல்லாம் தெரிந்திருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட பயங்கர வறட்சியை சமர்ளித்த முறை மிகவும் பெருமைக்குரிய விஷயம் என்றெல்லாம் நண்பர்கள் கூறினார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் தம்முடைய கூர்மதியின் விளைவால் அந்த வறட்சியை உரிய முறையில் டெல்லிக்கு எடுத்துக் கூறி நாம் பெறவேண்டிய உதவித் தொகையை அங்கிருந்து மானியமாகவும் மற்ற முறையிலும் பெற்று சமர்ளித்த முறை நிச்சயமாகப் பாராட்டுக்குரியதாகும். உடனடியாகப் பலன் அளித்ததா என்றெல்லாம் கேட்டால், மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் கூறியதைப் போல, ஆழ்த் தொண்டிய கிணறுகளும் போடப்பட்ட சாலைகளும் உடனடியாகப் பலன் தரவில்லை என்றாலும், அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கூலியைப் பெற்ற அந்தக் கூலிக்காரர்களுக்கு அன்றைய தினமே கூட அது பயன்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை அவர்களே கூட ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையில் வறட்சியை சமர்ளித்தது சர்க்கார். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உரிய முறையில் போக்கவில்லை என்று இங்கே நண்பர்கள் சிலரும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் சிலரும் கூறிய வாதங்களுக்கு எங்கள் நண்பர்கள் பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் கூறிய வாதங்களை வரவேற்கிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருப்பது உண்மையானது. மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இப்போது செய்திருக்கக் கூடிய காரியங்களை அவர்கள் கடந்த காமராஜர் ஆட்சியில் எதிர்பார்த்தார்களா? பக்தவத்சலம் காலத்தில் எதிர்பார்த்தார்களா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் பல்வேறு சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் திறமை மிக்க அவர்களால்தான் செய்ய முடியும் என்ற உணர்ச்சியிலே இப்படியெல்லாம் அவர்கள் கேட்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் மாநில சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள உறவு முறைகளைச் சரிவரப் பகிர்ந்து கொள்ளால் நிச்சயமாகத் தீர்க்க முடியும் என்ற உணர்ச்சியை இந்த சர்க்கார் பெற்றிருக்கிறது. இதில் மத்திய சர்க்காரின் பங்குதான் பெருமளவில் இருக்கிறது என்பதையும் அதைத் தீர்த்தாக வேண்டுமென்பதையும் நண்பர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் வேறு ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கோடிட்டுக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் மட்டும் தீர்க்க முடியுமா என்றால், நம்முடைய பெரிய நாட்டில் சர்க்காரினால் மட்டும் அதைத் தீர்க்க முடியாது. பல்வேறு தனிப்பட்ட தொழில் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மூலமாகவும் இதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்

விவசாயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, சென்ற வருஷம் 53 லட்சம் டன்னாக இருந்த விளைச்சலை 63 லட்சம் டன்னாக உயர்த்தியிருக்கிறது. அதற்காக ஐ.ஆர். 8 நெல்லை கணிசமாக பெருவாரியாகப் பயிரிட வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். வரவேற்க வேண்டிய, பாராட்ட வேண்டிய விஷயம் தான் அது. விவசாயி என்ற முறையில், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஐ. ஆர். 8 என்ற நெல்லை இந்த சர்க்கார் பிரசாரம் செய்யும் அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும், ஓரளவுக்கு வேறு ரக நெல்லைப் பயிரிடுவதற்குப் பிரசாரம் செய்தால் அது தான் வரவேற்கத்தக்கது, விரும்பத்தக்கது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜெயா, பத்மா என்ற ரக நெல் இந்த ஐ.ஆர். 8ஐ விட அதிகமாக இந்த மண்ணுக்குப் பொருத்தமான விளைச்சலைத் தரக்கூடியதாக இருக்கும். ஒரே ஏக்கர் நிலத்தில் ஐ.ஆர். 8 நெல்லைப் பயிரிட்டு, பிறகு 'ஜெயா' பயிரிட்டால் ஐ.ஆர். 8 நெல் 50 மூட்டை விளைந்தால், "ஜெயா" ஏறக்குறைய 58 மூட்டை உற்பத்தியாகிறது. "பத்மா"வைப் பயிரிட்டால் 45 மூட்டை எதிர்பார்க்கலாம். ஐ.ஆர். 8 பயிரிடுவதன் மூலமாக பூச்சி மட்டும் தாக்குவதில்லை. நோய் நொடி அதற்குப் பெரும் தடையாக இருக்கிறது. பத்மா, ஜெயா பயிரிட்டால், பூச்சிகள் மட்டும் தாக்குகிறதே தவிர, நோய் நொடிகள் வருவதில்லை. விவசாயிகள் பெருமளவில் அதனால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு அனுகூலமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஐ.ஆர். 8 பற்றிப் பிரசாரம் செய்வதை அவர்கள்

7-00
p.m.

27th January 1970] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

கொள்கையாக வைத்துக் கொண்டாலும், அதைவிட உயர்ந்த முறையில் தங்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் முறையில், ஜெயா, பத்மா நெல்லைப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், படித்தவர்கள் விவசாயத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அதே போல, விவசாயத்தை இயந்திர மயமாக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். படித்தவர்கள் என்று சொல்லும்போது, வெறும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அல்லது பி.ஏ. படித்தவர்கள் என்று கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத்தை முறையாக பி.யு.சி. கற்ற பிறகு படித்து, அதில் பட்டம் வாங்கியவர்கள்தான் செல்ல வேண்டுமென்று சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் படித்துவிட்டு வேறு உத்தியோகம் வேண்டாமென்று விவசாயத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், அதற்கான ஊதியம் அவர்களுக்கு அதில் கிடைக்க வழி இருக்க வேண்டும். அது இருக்கிறதா இப்போது என்று பார்க்கும்போது, இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தொழில் செய்யும்போது, முதலையும் வட்டியையும் கணக்கிடுவதுபோல, விவசாயத்திலும் கணக்கிடு வேண்டும். விவசாயம் என்றால், அதற்கு டிராக்டர் வாங்கவேண்டி இருக்கிறது. இன்றைய தினம் விதைப்பதற்கும் அடிப்பதற்கும் இயந்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன. சாதாரண டிராக்டர் வேண்டுமென்றால், அதற்கு 18 ஆயிரம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. அடிக்கின்ற கருவிகளை வாங்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ரூ. 80 ஆயிரம் தேவைப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் முதலீடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சீர்திருத்தம் என்று சொல்கிறோம். இருக்கக்கூடிய நெல்லைப் பகிர்ந்து அளிக்கப் பேசுகிறோம். இருக்கின்ற 30 ஸ்டாண்டிங் ஏக்கர்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பேசுகிறோம். அதற்கு முன்னால் அதைப்பற்றி நியாயமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். டெல்லியில் ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் இரண்டு மூன்று ஏக்கர் போதுமென்று கூறுகிறார்கள். அப்படி இரண்டு ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டால், 80 ஆயிரம், 18 ஆயிரம் என்று இயந்திரங்களை வாங்கிப் பயன்படுத்த முடியுமா? இன்னும் சொல்கிறார்கள், நம்முடைய நாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகமாகவும் நிலப்பரப்பு குறைவாகவும் இருக்கிறது என்று. நாம் இன்றைய தினம் அதற்கான பிரச்சினைகளை இன்னும் ஆராயவில்லை. அதற்கான பரிசாரத்தைத் தேடுவதில் நமக்குப் பங்கும் பாத்தியதையும் உண்டு என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் உள்ள முறை என்ன? பெரிய அளவில் நிலப்பரப்பு தேவை என்றால், உடனே “கேபிடலிசம்” என்று சொல்வார்கள். “கேபிடலிசம்” அல்லது “கம்யூனிசம்” என்பதை அவ்வளவு முக்கியமாக நான் கருதவில்லை. இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் என்ன முறை தேவை என்பதை நாம் எண்ணவேண்டும். விலைவாசிகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். அதற்குப் பிறகு வீட்டு மனைகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். கெடிகாரம் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய விலைவாசி நிலையில் இதே முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தால், எவ்வளவு நாம் நெல்லைப் பயிரிடுங்கள் என்று பிரசாரம் செய்தாலும், அந்த உணர்ச்சி இருக்கும் வரையில் தான் விவசாயி அந்த உணர்ச்சியில் செய்ய முடியுமே தவிர, நீண்ட நெடுங் காலத்திற்கு அதை வைத்து சமாளிக்க முடியாது. விலைவாசிகளை நிர்ணயிப்பதற்கு முறைகள் என்ன? அயல்நாடுகளில் அமெரிக்கா, ரஷியா, போன்ற நாடுகளில் எந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்று காண வேண்டும். வருஷம் பூராவும் 365 நாட்களிலும் ஒரே சீரான விலைகள் இருப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண முயல் வேண்டும். விலை நிர்ணயிப்பதில் உள்ள தவறினால்தான் இன்றைய தினம் தட்டுப்பாடு நிலவுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் பரிசாரம் தேட வேண்டுமென்று என்னுடைய உணர்வினை வெளிப்படுத்தி எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Tae House will now adjourn and meet again at 4-00 p. m. tomorrow.

The House then adjourned.

[27th January 1970]

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

129. Notification issued with G.O. Ms. No. 2525, Revenue, dated the 29th October 1969 making amendment to Revenue Department Notification No. 5618, dated the 9th December 1950, published at page 3279 of Part I of the *Fort St. George Gazette* dated the 12th December 1950. [*Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Tamil Nadu Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Tamil Nadu Act XXVI of 1948).*]

130. Notification issued with G.O. Ms. No. 1786, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd September 1969 relating to the constitution of "Namakkal Municipality". [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).*]

131. Notification issued with G.O. Ms. No. 1640, Local Administration, dated the 1st September 1969 relating to the appointment of Members to the Bhavanisagar Township Committee, [*Laid on the Table of the House under section 6 (2) of the Bhavanisagar Township Act, 1954 (Tamil Nadu Act XXX of 1954).*]

132. Notification issued with G.O. Ms. No. 1801, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd September 1969 regarding the nomination of members to the Kodaikanal Township Committee. [*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).*]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(Vide answer to Starred Question No. 69 on page 278)

மாவட்டம்.		எத்தனை பேர்கள்மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது.	எத்தனை பேர்களிடம் வழக்கு தொடராமல் தானியம் மட்டும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது.	பறிமுதல் செய்யப்பட்ட தானியங்களின் அளவு நெல். அரிசி. கம்பு (டன்களில்). (டன்களில்). (டன்களில்).			மக்கரசோளம் (டன்களில்).		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)			
			டன். கு. கி.	டன். கு. கி.	டன். கு. கி.	டன். கு. கி.			
1 தென்னாற்காடு ..	82	376	213 9 63	49 1 50	2 5 00	..			
2 சேலம்	13	153	50 6 69	219 3 00	அரிசி மாவு.	..			
					2 0 00				
3 தர்மபுரி	218	265	60 5 53	68 3 00	கோதுமை	6 6 00			
					1 2 00				
4 திருச்சிராப்பள்ளி ..	206	842	211 2 49	156 1 56	கேழ்வரகு	..			
					3 2 00				
5 நீலகிரி	313	94	4 3 00	11 3 04	கேழ்வரகு	..			
					0 8 09				
6 திருநெல்வேலி ..	363	5	5 5 25	9 0 00	..	..			
7 கன்னியாகுமரி ..	336	1,931	103 1 89	181 6 21	..	..			
8 வட ஆற்காடு ..	175	15	21 0 00	85 0 59	..	..			
9 தஞ்சாவூர்	485	483	121 7 96	70 3 24	..	..			
10 செங்கல்பட்டு ..	512	82	179 6 93	180 3 49	..	..			
11 சென்னை நகர் ..	164	265	0 9 85	127 3 30	..	..			
12 கோயம்புத்தூர் ..	135	14	17 6 66	24 1 92	..	..			
13 இராமநாதபுரம் ..	3	..	..	5 2 52	..	..			
14 மதுரை	799	590	125 2 64	57 7 72	..	..			
15 ரயில்வே காவல்துறை பகுதி.	13	..	..	192 9 90	..	..			
	3,817	5,115	1,115 9 12	1,438 9 99	2 5 00	6 6 00			

[Vide answer to Starred Question No. 72 on page 280]

மறைந்த தமிழக முதல்வர் டாக்டர் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்களின் 61-வது பிறந்த நாள் விழாவையொட்டி 1969-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 15-ம் நாள் விடுதலை செய்யப்பட்ட கைதிகளின் பெயர், ஊர், மற்றும் அவர்கள் விடுதலை பெற்ற சிறைச்சாலைகளைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

வரிசை எண்ணும், சிறைச்சாலையின் பெயரும்.

விடுதலை அடைந்த கைதியின் பெயரும், எண்ணும்.

விடுதலை அடைந்த கைதியின் முகவரி.

(1)

(2)

(3)

1	மத்திய சிறைச்சாலை, சென்னை	..	..	7220	பெரியண்ண பட்டையாச்சி.	புதுப்பாளையம், வேலப்பாடி, ஆத்தூர் தாலுகா, சேலம் மாவட்டம்.
2	மத்திய சிறைச்சாலை, சென்னை	..	..	7274	மருத குடும்பன்	வன்னிவல்லச்சேரி, நையினூர்கோயில், ராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
3	மத்திய சிறைச்சாலை, சென்னை	..	..	946	மாசி	கொடுங்கலூர், சைதாப்பேட்டை தாலுகா, சென்னை மாவட்டம்.
4	மத்திய சிறைச்சாலை, வேலூர்	..	..	1293	கருப்பன் சக்கிலி	ராமாபாளையம், பல்லடம், கோயம்புத்தூர்.
5	மத்திய சிறைச்சாலை, வேலூர்	..	..	1722	ராமசாமி பட்டையாச்சி	சீலநாயக்கன்பட்டி, சேலம் தாலுகா, சேலம் மாவட்டம்.
6	மத்திய சிறைச்சாலை, கடலூர்	..	..	192	சுந்தர நாடார்	எனையநாயக்கன்பட்டி, சாத்தூர் தாலுகா, ராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
7	மத்திய சிறைச்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	6908	பெருமாள் கோனார்	போடிநாயக்கனூர், பெரியகுளம் தாலுகா, மதுரை மாவட்டம்.
8	மத்திய சிறைச்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	5000	நல்லு பட்டையாச்சி	கிருஷ்ணபுரம், பெரம்பலூர் தாலுகா, திருச்சி மாவட்டம்.
9	மத்திய சிறைச்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	865	அருணாசலம்	சி. வக்கரமாசி, சிதம்பரம் தாலுகா, தென்னாற்காடு மாவட்டம்.
10	மத்திய சிறைச்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	7664	சௌந்தப்ப செட்டி	கருங்கல்பட்டி, ஓமலூர் தாலுகா, சேலம் மாவட்டம்.
11	மத்திய சிறைச்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	5789	பட்டி சாம்பன்	கூத்தலூர், நன்னிலம் தாலுகா, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

- 12 மத்திய சிறைச்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி
 13 மத்திய சிறைச்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி
 14 மத்திய சிறைச்சாலை, கோயமுத்தூர்
 15 மத்திய சிறைச்சாலை, கோயமுத்தூர்
 16 மத்திய சிறைச்சாலை, கோயம்புத்தூர்
 17 மத்திய சிறைச்சாலை, கோயமுத்தூர்
 18 மத்திய சிறைச்சாலை, கோயமுத்தூர்
 19 மத்திய சிறைச்சாலை, கோயமுத்தூர்
 20 மத்திய சிறைச்சாலை, மதுரை
 21 மாநில மகளிர் சிறைச்சாலை, வேலூர்

- .. 9427 குஞ்சு என்கிற சிதம்பரம் வடுவச்சேரி, நாகப்பட்டினம் தாலுகா, தஞ்சாவூர் என்கிற கப்பக்காரன். மாவட்டம்.
 .. 8351 தங்கபாண்டித் தேவர் .. கரிசுளம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
 .. 22537 சுப்பையா கவுண்டர் .. ஊத்துக்குளி, மணிச்சபாளையம் போஸ்ட், பல்லடம் தாலுகா, கோயமுத்தூர் மாவட்டம்.
 .. 23200 முனியார் சக்கிலி .. கொமரையாலசு, லக்காபுரம், போஸ்ட், ஈரோடு தாலுகா கோயமுத்தூர் மாவட்டம்.
 .. 57980 சையத் முகம்மது என்கிற கொட்டைமேடு, கோயமுத்தூர் டவுன், கோயமுத்தூர் கருமான். மாவட்டம்.
 .. 48245 சின்ன பொள்ளாச்சி உதயாகுளம், வேட்டக்கரன்புத்தூர், பொள்ளாச்சி கரூப் ஆசாரி. தாலுகா, கோயமுத்தூர் மாவட்டம்.
 .. 9770 சின்னப்பன் .. கூரிப்பட்டி, எத்தப்பர், ஆத்தூர் தாலுகா, சேலம் மாவட்டம்.
 .. 46423 கணபதி .. மரவாடி, தருமபுரி போஸ்ட், தர்மபுரி மாவட்டம்.
 .. 9888 முத்துக்கரூப் மூப்பன் .. குமில்லுளம், அருப்புக்கோட்டை தாலுகா, ராமநாத புரம் மாவட்டம்.
 .. 9814 அளகாயி .. நார்த்தக்காட்டுப்பாளையம், பெருந்திறை, ஈரோடு தாலுகா கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

வாய்மையே வெல்லும்
 TRUTH ALONE TRIUMPHS

